

(1)
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕ-
ΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

DIONYSII ORBIS
AMBITVS.



Βασιλεὺς τ' ἀγαθῶν χειρῶν τ' αἰχμητῆ.

PARISIIS, M. D. LVI.

Apud Guil. Morelium, in Græcis Typogra-
phum Regium.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ο ΔΕ Διοπόσιος, λίβρις μὲν ἰσορροφῆται ὁ γένος, συγγραφεύς
δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακὰ τε καὶ ὄρηθιακὰ, καὶ βασ-
σαικὰ ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ ἐπεκρίθησαν ἴδια Διοποσίου καὶ αὐ-
τὰ διὰ τὴν τῆς χαρακτῆρος ὁμοιότητα. τὰ δὲ βασσαικὰ διὰ
τὴν παχύτητα τῆς ἀξίας τούτου χρηθέντα, εἰς ὃν σάμιον ἀνέ-
βησαν Διοποσίον τὰ δὲ ὄρηθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδέλφειά
Διοποσίον, ὃν διὰ λέξεως ἀκυρολογίᾳ, ἐπεκάλουσαν διέκρι-
νον.



ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ
ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.



Ρχόμενος γαῖάν τε κὺ βύρεα πόν-
τον αἰείδην,
καὶ ποταμοῖς, πόλις τε, ἔδω-
δρῶν ἀκριτα Φῦλα,

μνήσμαι Ωκεανοῖο βαθυρρόου· ἐν γῆ ἐκείνῳ
πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείρετος, ἐσεφάωται.
ἔμην πᾶσα διαπρὸ φειδρομος, ἀλλὰ διαμφίς
ὀξυτέρη βεβαῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους,
σφενδὸνη εἰοικῖα. μίαν δὲ ἐκαίπρ' ἐοῦσαν
ἀύθεσποι τελασπὼν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο.
πρῶτα μὲν ἔν Λιβύην, μὲν δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.
ἀλλ' ἦτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχ' οὖρον
λοξὸν ἐπὶ γραμμῆσι, Γάδρα τε κὺ σῶμα Νείλι,
ἐνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτιοιο,
καὶ τέμνος περίπυσον ἀμυκλαίοιο Κανώβου.

Εὐρόπην δὲ Ἀσίης Τάυαῖς διὰ μέσον ὀρίζει,
 ὅς ῥά τ' ἤϊαστό μινος γαίης δία σαυροματάων,
 σῦρέται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς μαγώϊδα λίμην,
 πρὸς βορέην νόπον ὃ μεθύειον Ἑλλάσποντος,
 σῆμα δὲ ὑπερτέταται νοπώτερον ἐς σόμα Νήλα.
 ἄλλοι δὲ ἠπειροῖσι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.
 Ἰδομὸς δ' αὖ τέταταί τις ὑπέριτατος, αἰσίδος αἴης
 κασσίης τε μεσηγύ, καὶ εὐζείνοιο θαλάσσης.
 κείνον δὲ Εὐρόπης Ἀσίης τ' ὄρον πύδα' ἔδωτο.
 ἄλλος δὲ αὖ μακρὸς καὶ ἀδέσφατος ἐς νότον ἔρπει
 ἀρραβικοῦ κόλποιο καὶ Αἰγύπιοιο μεσηγύ·
 ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην αἰσίδος αἴης.
 Τῶα μὲν ἀμφ' οὐροῖσι βροτοὶ διεφημίξαστο.
 πάντῃ δὲ ἀκαμάτου φέρεται ῥόθ' Ὠκεανοῖο
 εἰς μὲν ἑὼν, πολλῆσι δὲ ἐπωνυμίησιν ἄρθεός.
 ἦτοι ὁ μὲν λοκροῖο παρ' ἐχαιλὴν ζεφύροιο,
 Ἄτλας ἐσπέει' ὠκυκλήσκειαι· αὐτὰρ ὑπὲρθεν
 πρὸς βορέην, ἵνα πᾶσι δὲ ἀρθεμάνεων ἀριμασπῶν,
 Γόντον μιν καλέοισι πεπηγῶτα τε, κρόνιον τε·
 ἄλλοι δὲ αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, οὐνεκ' ἀφαιροῦ
 ἠελίου βροχέδιον γῆρ' ὑπεῖρ ἄλλα πλώδε φαίνειν,
 αἰεὶ δὲ σκιερῆσι παχύνεται ἐν νεφέλησιν.

αὐτὰρ ὅτι περὶ πᾶσα φαίνεται δὴ θεοποισιν,
 ἠῶν καλέοισι καὶ ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
 ἄλχι δὲ ἔρυθραῖόν τε καὶ αἰθίοπον καλέοισι,
 πρὸς νότον ἔνθα ἴ πολλὸς ἀοικῆτου χθονὸς αὐλῶν
 ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν.
 οὕτως Ὠκεανὸς περὶ δέδρομε γαῖαν ἄπασαν,
 ἄσπετος ἐὼν, καὶ ἄσπετα μετ' ἀνδράσιν ἐνόμαθ' ἔλκων
 κόλποις δὲ ἔνθα καὶ ἔνθα ἀπ' ἄλγε' ἐνδοθι βάλλων
 εἰς ἄλα, τύθους μὲν πλέονας, πίσυρας ἴ μεγίστοις.
 ἦτοι μὲν περὶ πᾶσα, ὅς ἐσπερίῳ ἄλα πίπτει,
 συρόμβριος Λιβύηθεν ἔσω παμφυλίδος αἴης.
 δεύτερος αὐτ' ὀλίγος μὲν, ἄτὰρ προφρέσατος ἄλ
 ὅστ' ἀποκιδνάμβριος κρονίης ἀλὸς ἐκ βορέαο, (λων,
 κασσίη αἰπὺ ρέεθρον ἔπι περὶ ἴσι θαλάσση,
 ἦν τε καὶ Ὑρκανίῳ ἕτεροι διεφημίξαστο.
 τῶν δὲ ἄλλων, οἳ τ' εἰσὶν ἀπὸ νότιος ἀλὸς ἀμφω,
 εἰς μὲν δὴ ἄλλος ἐστὶ, τὸ περὶ πᾶσα οἶδμα προχεύων
 δὴ πᾶσα κασσίης τετραμμένος Ἀμφιτελείης.
 ἄλλος δὲ ἀρράβικὸς κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,
 διξείνου πόντου νοτιώτερον ὄλκον ἠΐσων.
 τῶσσι μὲν κόλποι βαθυκύμων Ὠκεανῶιο
 οἱ μείζους· ἄλλοι δὲ τ' ἀπειρέσιοι γεγάασι.

νῦν δ' ἀλὸς ἑσπερείης ἐρέω πόρον, ἥ τ' ἔπι πάσας
 ἠπείρους λοξοῖσιν ἔπι σφέρεται πελάγεσιν,
 ἄλλοτε μὲν νήσοισι περὶ δρομος, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 ἠὲ ὄρεων, ἠὲ πέζαν ὑποξέουσα πολίων.
 ὑμεῖς δ', ὦ μῦσοι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθοις,
 ἀρξάμηναι σοι χηδὸν ἀφ' ἑσπέρου Ωκεανοῖο.
 ἔνθα τε καὶ σῆλαι περὶ τέρμασι Ἡρακλῆος
 ἑστᾶσιν μέγα θαῦμα, ὅρ' ἔχατόωντα Γάλαρα,
 μακρὸν ὑπὸ πρηγῶνα πολυαπερέων ἀπλωμάτων.
 ἠχί τε καὶ χάλκειος ἑς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
 ἠλίβατος, πυκνῶσι καλυπτόμενος νεφέεσσιν.
 πόντος μὲν ὠροπέδος ἰβηρικὸς δεχομένοισιν
 ἐκέχυται, ὅσπερ τε καὶ Εὐροπῆς πέλει δερχῆς
 καὶ Λιβύης· μέσος γὰρ ἦν ἵστανται ἀμφοτέρων·
 σῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλῆρησι κέονται
 ἠὲ μὲν ἐπ' Εὐροπῆν, ἠὲ δ' ἐς Λιβύην ὀρόωσα.
 τὸν δ' ἠμετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἔνθα τε γαῖα
 Μασσαλίη τεταύεται, ἐπίστροφον ὄρμον ἔχουσα.
 ἐξείης δ' ἔπι τοῖσι λιγυσίας ἔλκεται ἄλμη·
 ἔνθα ἰταλῶν ἤηες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
 ὅκ Διὸς αὐσονίης αἰεὶ μέγα κοιρανέοντες,
 ἀρξάμενοι βορέηθεν ἔσω λαοκῆν ἐπὶ πέτρῳ,

ἢ ῥά τε σικελίης ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται.
 ἐξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 τῆ δ' ἐπὶ σαρδόνι ὄμορμύρεια ἐνδοδι πόντος.
 πόνδε μέτεκδέχεται τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
 πρὸς νότον. αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
 κυρτὸς ἐπιστρέφεται σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν
 ἐκέχυται καὶ μέλει πολυκλύσιοι Γαχίνου,
 καὶ Κρήσσης ἀκρης, ἢ τ' εἰς ἄλλα πουλὺν ἐνθάδε,
 παρ' εὐερῶν Γόρτυα, καὶ ἠπειρώπδα Φαισὸν,
 πρὸς πελοπόννησος, κριοῖο ὄρωρα γάζουσα κάρλιων,
 τῶν ἐκά μιν καὶ Κελοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον.
 ναὶ μὲν εὐεταύεται ἰητυγίλω ἐπὶ γαῖαν.
 κείθεν δ' εὐρωπῆσα λιτάνειαι ἀδριας ἄλμη,
 πρὸς βορέην. αὐτὴ δ' πρὸς ἑσπέριον μυθὸν ἔρπει
 λῶτε καὶ ἰονίῳ πειναίεται πύδαξαι.
 διασας δ' ἠπειροῖς ἀπρεύγεται. ἐς μὲν ἰόντι
 δεξιτερῶν καὶ χεῖρα φαείνεια ἰλλυρὶς αἶα.
 Δαλματῆ δ' ἐφύπρθεν, ἐνυαλίῳν πέδον ἀνδρῶν
 σκαίῃ δ' αὐθύνων παραπέπταιαι ἀσπετος ἰωθμός.
 πουλυτενῆς, τελασῆσι περίδρομος ἀμφιτείταις,
 τυρσηνῆ, σικελῆ τε, καὶ ἀδριάδι πληθούσῃ.
 ἢ μία δ' εἰς δῦμον τεκμαίρεται ὄλκον ἐκάστη.

τυρσηνὴ ζέφυρον, σικελὴ νότον, ἀδριας δῦρον.
 αὐτὰρ ὑπέρσικελῆς χθονὸς ἤκε' οἶδμα κορύστων
 πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίω δ' ἔπι σύρην ἤϊαστων
 πλώ ἐτέρω, λῦ πέρ τε καὶ εὐρυτέρω ἐνέποισιν.
 ἄλλη δ' ἦ τις ἀφ' αὐρὸν ἔχει πόρον ἐνδον εὐοῦσα,
 τηλόθεν ἐρχομένη δέ χεῖρα πλημμυρίδα πόντου.
 ὡς οἱ μὲν βοῶσιν ἤϊαστόμμοι δύο κόλποι.
 ἐκ δ' ὀρέων σικελῶν, Κρήτης ἀναπέπλαι οἶδμα
 μακρὸν ἐπ' ἀνιολίην, Σαλμωνίδος ἄχει καρπύς,
 λῦ Κρήτης ἐνέποισιν ἐώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
 διαὶ δ' ἐξείης περτέρω φρίαστοι θάλασσαι,
 ἰσημαροῦ πνοιῆσιν ἤϊαυόμεναι βορέαο,
 ἔρδον φυσιόωντος, ἐπεὶ κατενδυτῖα κείνται.
 ναῦται δ' ὀφείτω φαρίω ἄλα κικλήσκοισιν,
 ὕστατον ἐς πηρῶνα λιτανομένη κασίοιο.
 σιδονίω δ' ἐτέρω, ὄδι τείνειαι ἐς μυχὰ γαίης
 Ἰασεῖ ἄχρῖς πόλιος, κιλίκων χώραν ὄφρα μὲ βῶν
 ἰσικὸς ἤϊόμμοι βορέω ἐπὶ κόλπος ἀπείρων.
 εἰ μὲν πολλὸν ἀνὰ θεὸν ἰσόδρομος ἄλκι γὰρ ἦδη
 ὕσσηλι γιγνοφερῆ κιλίκων ἀποπαύεται αἴης·
 τῆμος ἐπὶ ζέφυρον σρεπλίω ἐπ' εὐχέαι ἄλμω·
 ὡς δ' δράκων βλοσυρὸς ἤϊασε' αἰκύλος ἔρπων,
νωθής,

νωθής, τῷ δὲ ὑπο πᾶσα βαρυνέται ἔρεθ' ἀκρη
 ἔρχομ' ἰώ· πῶς κείν' ἐλίσσεται εἰν ἀλὶ κόλπος
 νήχυτος, ἐνθα κ' ἐνθα βαρυνόμεν' ὡσερ ῥῆσι.
 τῆ μὲν ἔπι ὡσερ ῥῆ παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
 ὅσων ἔπι ὡσερ ἔβηκε χελιδονίων ἐπὶ νήσων.
 σῆμα δ' ἔχει Ζεφύρου Παιαρηΐδα πηλόθεν ἀκρω.
 φράζω δὲ κ' κείν' ἐξ αὐτῶν αὐτὸς ἐπὶ ἀρχίς,
 αἰγῶν πόντοιο πλατῶ πόρον· ἐνθα τε κύμα
 ῥησόμενον νήσοισι φειβρέμεται ἀποράδεισιν·
 ἐ γάρ τις κείν' ὡς ἀλίσκια κύματ' ὀφέλλει
 ὑψόθεν μορμύρων ἕτερ' ὅρ' Ἀμφιτείτης.
 ἔρον δὲ ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἔξατόωσαν,
 Ἰμβρον ἔχων ἑτέρωθεν, ὅθεν σενός ἔρχεται αὐλῶν
 συρόμενος βορέειοδε, Προποντίδος ἐνδοθι πάσης.
 τῆς δὲ ὑπὲρ ἄσπετα Φύλα ληταίνεται ἀσίδης αἴης
 πρὸς νότον· ἠπειρὸς γὰρ ἐπιπλατὺς ἔρχεται Ἰδομός.
 τῆ δὲ ἐπι, θρηϊκίς σόμα Βοσσόρος, ἐν πάρ' Ἰὼ
 Ἥρης ἐννεσίησιν ἐνήξατο πόρπης ἕξσα.
 σεινότατος δὲ κείνος ἀπάτων ἔπλετο πορθμὸς
 τῶν ἄλλων, οἷτ' εἰσὶ πολυκλύσιοι θαλάσσης.
 κυανέας ὅτι μῦθος δὴ αἰδέας εἰν ἀλὶ πέτρας
 πλαζομύδας, καναχιδὸν ἐπὶ ἀλλήλησι φέρεσθαι.

ἐκ δὲ τῶν οὐρανῶν ὡραπέπταται ἐγγύθι πόντος,
 πολλὸς ἑὼν, καὶ πολλὸν ἐπὶ αὐτολήσει μυχρὸν ἔρπων.
 τῆς δὴ τοι λοξὰ μὲν ἑπιθροχάοισι κέλιδος
 αἰεὶ, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὀρώσασθαι.
 μέσση δὲ ἐνθα καὶ ἐνθα δὴ ἀνέχοισι κολῶνας·
 ἢ μὲν ὑπερνοτῆ, πλεῖτε κλείοισι Κάραμβιν·
 ἢ ἢ βορειοτέρη, γαίης ὑπερὶ εὐρωπέης,
 πλεῖτε ῥα περικτόνες Κεῖς καλέοισι μέτωπον·
 αἰτ' ἀμφω ξωιάσιν ἐναλίαι, καὶ μὲν εὐῶσαι
 ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσον ὀλκας ἐπὶ τείτον ἡμῶν ἀνύσσει.
 ἐκ τῆς δὲ ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσαν ἑόντα,
 τὸρνω εἰσιδόμενον περικτῆος ἀμμαλι τῆξου.
 ἀλλ' εἴη νερῆς σημήϊα, δεξιά πόντου,
 ἰδὺ διαγραφθέντα· μέση δὲ τριὸς Κάραμβις,
 γραμμῆς ἐκτὸς εὐόσα, καὶ ἐς βορέην ὀρώσασθαι.
 σημά δὲ ἔχει κερῶν σκαῖος πόρος, ὅς τ' ἐπὶ διασπῆν
 εἰλείται σροφάλιγα, βιοδ' κερῶσιν εὐοκῶς.
 τῆς καὶ πρὸς βορέην μαγώπιδος ὕδατα λίμνης
 ἐκκέχυσται· τῆ μὲν τε πέρι σκύδαι ἀμφινέμονιαι,
 ἄνδρες ἀπειρέσιοι, καλέοισι ἢ μητέρα πόντου·
 ἐκ τῆς γὰρ πόντοιο τὸ μυεῖον ἔλκεται ὕδωρ
 ὀρθὸν κίμμεῖου διὰ Βοασόρου· ὧ πάρα πολλοὶ

κίμμεροι ναίοισιν ὑπὸ ψυχρῶ ποδὶ Ταύρου.
 Τῆ δὲ μορφῇ κυανὰ γέθ' Ἀμφιτείτης.
 νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἀπάσης,
 ὄφρα καὶ ἐκ εἰσιδῶν πρ' ἔχθρας ἀφρασον ἰπώπην·
 ἐκ δ' εἰ δὴ γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερ' εἴης,
 ἀνδρὶ δ' ἀγνώσοντι πηφαισκόμυρος τὰ ἕκαστα.
 ἦτοι μὲν Διβυή τεταυσομένη, ἐς νότον ἔρπει,
 ἐς νότον, ἀντολίῳ τε, τραπέζιῳ εἶδος ὀμοίη,
 ἀρξάμενη πρὸς Γαδύροθεν, ἠχί πρ' ἄκρη
 εἰς μυχὸν ὄξω θῆσα λιτάνειαι Ὠκεανοῖο·
 ἔρον δ' ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄλχι θαλάσσης
 εὐρύτερον, τῷ γὰρ κελαινῶν αἰδιοπήων
 τῷ ἑτέρῳ, τῷ ἄλχι λιτάνεται οὐδας ἐρεμβῶν.
 παρδαλὴ δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείοισιν ὀμοίω·
 ἠ δ' εὐψυρή τε καὶ αὐχμηέσσα τέτυκται,
 τῆ καὶ τῆ κυανῆσι κατὰ στικτος Φολίδεσσιν.
 ἄλλ' ἦτοι πυμάτιω μὲν ἐπὶ γλωχίνα νέμονται
 ἀλχοδ σπλάων, μαυροσίδος ἔθνεα γαίης.
 τοῖς δ' ἐπι δὴ, νομάδων πρὸς ἀπέπια) ἀσπετα Φῦλα,
 ἐνθα μασαμυλοῖ τε καὶ ἀγρόνομοι μασυλῆες
 βόσκονται σὺν πασιῖν ἀν' ἠπείρον τε καὶ ὕλλω,
 μαγόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρῳ·

ἔχ' ἄρ' ἰσομόροιο τομῆν ἑδάησαν ἀρόξου,
 κείνοις δ' ἔποτε τ' ἄπνός ἀκούε' ἰαμὸς ἀμάξης,
 ἔδ' ἐβοῶν μυκηθμὸς ἐς αὐλίον ἐρχομῶν.
 ἄλλ' αὐτῶς, ἄτε θῆρες, διὰ δρύα βεκολέονται,
 νηΐδες ἀσαχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτιο.
 τοῖς δ' ἐπι, Καρχηδῶν πολυήρατον ἀμπέχ' ὄρμον,
 Καρχηδῶν, λιβύων μὲν, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων,
 Καρχηδῶν, λῦ μῦθος ὑπαὶ βοῖ μετρητέωαι.
 ἐξείης δ' ἔπι Σύρις ἀγάρροον ὀλκὸν ἐλίσει
 βαιοτέρη· μὲν τῶν δὲ πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
 ἀσπετος, βίρυτέρησι βαρυμομῆη πωροθῆσιν·
 ἐνθα κορυασομῆης τυρσινίδος Ἀμφιτείτης,
 ἄλλοτε μὲν πλημμυεὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
 ἀμπῶνις ξηρῆσιν ἔπι θοχὰς ψαμάδοισι.
 τῶν δ' ἀμφοτέρων μεσατὴ πόλις ἐσθ' ἔλεκται,
 λῦ ῥά τε κικλήσκοισι Νέλιον πόλιν ἧς ὑπὲρ αἴαν
 λωτοφάγοι ναίοισι, Φιλόξανοι γεγαῶτες,
 ἐνθα ποτ' αἰολόμητις δλώμενος ἦλθεν Ὀδυσσεὺς.
 κείνον δ' αὖ πρὸς χῶρον ἐρημωθέντα μὴ ἀδρα
 διδρῶν ἀδρήσας δόποφθιμῶν νασαμώνων,
 ἐς Διὸς ἐκ δλέροντας ἀπώλεσεν αὐτοῖς αἰχμή.
 ἀσβύσαι δ' ἔπι τοῖσι μεσήπειροι τελέδοισι,

καὶ τέμενος λιβυκοῖο θεοῦ, ψαμάθω ὑπὸ πολλῆ,
 Κυρλιώ τ' ὑἵππος, ἀμυκλαίων γῆρος ἀνδρῶν.
 ἀλχι ἢ μῆδρίδα παρνευκότες Αἰγύπιοι,
 γαίτου λείτ' ἐφύπρθε, καὶ ἀλχι γοι νήρητες.
 ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖς Φαυρούσιοι, ὧν ὑπὲρ αἶαν
 ναίοισι γαράμαντες ἀπείειτοι. ἐν ἢ μυχοῖσι
 βόσκοντ' ἠπεύροιο πανύστατοι αἰδιοπῆες,
 αὐτῶ ἐπ' Ὀκλιανῶ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
 τῆ παρὸς αἰθαλέων βλεμύων ἀνέχρησι κολάναι,
 ἐνθεν ποταῖοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
 ὃς δὴ τοι Λιβύην ἐπ' ἀντολίω πολὺ ἔρπων,
 Σῆρες ὑπὸ αἰδιοπῶν κικλήσεται. οἱ ἢ Συλιῆς
 ἐναέται σρεφθέντι μετ' ἔνομα Νεῖλον ἔδεντο.
 κείθεν δ' ἐς βορέω τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος
 ἐπὶ ἀ δια σωμαίων εἰλιγμένος εἰς ἄλα πίπῃ,
 ὕδασι παίων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπιοιο.
 ἔ γάρ πρ ποταμῆ ἐναλίκιος ἐπλετο Νείλω,
 οὐτ' ἰλιὸν βαλέην, οὐτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν,
 ὃς ρά τε καὶ Λιβύω ἀποτέμενεται ἀσίδος αἴης,
 ἐς λίβα μῆν, Λιβύω ἐς δ' αὐγας, ἀσίδα γαῖαν.
 τῶ παρὰ ναμεταίοισιν ἄριπρεπέων γῆρος ἀνδρῶν,
 οἱ παρῶτοι βιότοιο διεσήσαντο κελύδοις,

παρθοί δ' ἡμερόεντες ἐπειρήθησαν ἀρότρων,
 καὶ σπόρον ἰδυάτης ὑπὲρ αὐλακος ἀπλώσαντο.
 παρθοί ᾗ γραμμῆσι πόλον διεμετρήσαντο,
 θυμῷ φρασάμενοι λοξὸν δρόμον ἡελίοιο.
 τῷ δὲ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτὴ πείρατα χέρου,
 καὶ μορφῶ· οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε ἡμῆς.
 ἐδὲ μὲν οὐδὲ ὀλίγη μέγεθος πέλις· ἀλλὰ πῖς ἄλλων
 εὐβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἄλλα πάντα φέρουσα.
 γῆμα μὲν οὖν τελασησὶν ἐπὶ πλωρῆσι βέβηκεν,
 εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορρῆπιδας, ὄξυ δὲ ἐπ' ἠῶ,
 ἤκόμβρον καὶ μέγχε βαθυκρήμοιο Συλῆς,
 οὐρεσὶν ἀμφοτέροισι παρὲς κέπέεσσιν ἐρυμνόν,
 τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
 καὶ πλὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι δῦδρες ἔχουσιν·
 ἢ μὲν ὄλοι Θήβῳ ἐρεκιδέα ναμέταοισι,
 Θήβῳ ὠχυρίῳ ἐκατὸμυλον, ἔνθα γεγωνῶς
 Μέμνων δῶτέλλουσαν ἐλὼ ἀσπάζεται ἠῶ.
 ὄασι δ' ἐπὶ ἀπολιν μεσάτῳ ἢ πείρον ἔχουσιν,
 ἢ δὲ ὄασι νοτερῆσιν ἐπ' ἠϊόνεσσιν θαλάσσης
 παρ' ῥαλίῳ ναίοισιν ἔσω σερβωνίδος ἄλμης.
 τ' παρὲς μὲν ζεφύροιο, μακηδόνιον πολίεθρον,
 ἔνθα σινωπίταιο Διὸς μέγαλοιο μῆλαθρον

χερσῶν ἡμῶν ἐπι κεκασμένον· ἐκ' αὖ ἐκαίνας
 νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴσθιο,
 οὐδὲ μὲν ἀφνειὸν ἐτέρῳ πόλιν· ἢ χίπρ' ἀκραί
 φαίνοιναι σκοπῆ παλλωίδος Εἰδοθεΐης.
 πῶς ἢ μετ' αὐτολίωδε φραῖ κασιώπδα πέτρῳ
 Πηλῆσσι πολίεθρον ἐπώνυμον δῦδρες ἔχουσιν,
 ἔξοχα ναυηλῆς δεδαημένοι· οὐ μὲν ἐκαίνοι
 ἀνέρες ἐν λιθύεσσιν ἄρθροι· ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
 ἐπιπόρου Νείλιου νενασμένον ἔλλαθρον ἄστυ.
 ἄλλοι δὲ πλείοσι πῶς δὲ χθόνα ναυηλῆσιν
 οἱ μὲν ἐπ' Ὠκεανῶ, οἱ δὲ ἠπείροις ἀναμέσας,
 οἱ δὲ ἀμφ' Ὀρέης τριτωνίδος ὕδατα λίμνης,
 ἢ τε μέσση Διβύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον.
 ὣς μὲν Διβύης μορφῆ καὶ γῆμα τέτυκται.
 εἰ ἢ καὶ Εὐρώπης ἐδέλεις τύπον, οὐπὲρ κεύσω·
 οὐδὲ μὲν Διβύης ρυσμὸς πέλις, ἀλλὰ μετ' ἄρκτοις
 ἔσραπται, καὶ ὣς ἐπ' ἀντολίῳ πάλιν ἔρπει,
 οἷος καὶ νοπίης Διβύης ἔπι τέρμα βέβηκεν.
 ἀμφω δὲ ἴσον ἔχουσιν ἐπ' ἀσίδα νεΐατον ἴχνος·
 ἢ μὲν πρὸς βορέην, ἢ δὲ ἐς νότον. εἰ δὲ κε θῆης
 ταύτας ἀμφοτέρων γαῖαν μίαν, ἢ κεν ἔπι πρὸ
 γῆμα πέλοι κώνου πλυρῆς ἴσον ἀμφοτέρησιν.

ὄξυ μὲν ἑσπεριον, πλατὺ δ' ἀντολίω ὑπὸ μέσση.
 Τυδέκα μοι τοῖσ' ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
 ἠπειρών, ῥέα τῆμα κηχίσαι εὐρωπέης.
 τ' ἦτοι πυμάττω μὲν ὑπὸ Γλωχίνα νέμονιαι
 ἀλχόδι σπλάων, μεγαθύμων ἔθνος ἰβήρων,
 μῆκος ἐπ' ἠπειροιο τετραμμένον, ἦχι βορείου
 Ὠκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος· ἐνθα βρετανοί,
 λυκά τε φάλα νέμονιαι ἄρξμανέων γερμανῶν,
 ἔρκυνίου δρυμοῖο παρὰ θρόσκοντες ὀρότκοις,
 ἠπειρον κείνω ἰκέλλω ἐνέπουσι βοεΐη.
 τοῖς δ' ἐπὶ πυρρίω αἶον ὄρθ' κ' δώματα κελτῶν,
 ἀλχόδι πηγῶν καλλιρροῦ Ἡεδανοῖο·
 εἴ ποτ' ἐπὶ περχοῖσιν ἐρημαίω ἀνὰ νύκτα
 ἠλιάδες κάκυσαν ὀδυρόμηναι Φαέδοντα.
 κείθι δὲ κελτῶν παῖδες ὑφήμμοι αἰγείροισι
 δάκρυ ἀμέλρονται χρυσανγέθ' ἠλέκτροιο.
 τὸν δὲ μέθ' ἐξείης, τυρσινίδος ἦδεα γαίης.
 τ' ἢ πρὸς ἀντολίω ἀναφαίνεται Ἄλπος ἄρξη,
 τ' διὰ μεσσαλίας κατὰσύρεται ὕδατα Ῥήνου,
 ὑστάπον ποτὶ χεῖμα βορράδος Ἀμφιτείτης.
 Ῥιῶω δ' ἐξείης ἑπιτέλλεται ἱερός Ἴσρος,
 Ἴσρος ἐς ἀντολίω τετραμμένος ἀλχι θαλάσσης
 βύξίνου,

Διξείνου, ὅτι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχλιω,
 πεντατόροις προχοῆσιν ἐλισσόμενος παρὶ Πεύκην.
 τῆ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φθλα νέμον
 πολλὰ μάλ' ἐξείης, ματώπδος ἐς σῶμα λίμνης,
 γερμανοὶ, σαμάται τε, γέται δ' ἄμα, βασάρται τε,
 δακῶν τ' ἀσπετος αἶα, καὶ ἀλκήεντες ἄλανοί,
 ταῦροι δ', οἱ ναίοισιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπὺν
 σφεινὸν ὁμοδ' ὀδλιχόν τε, καὶ αὐτ' ἐς σῶμα λίμνης.
 τῆ δ' ὑπὲρ ἐκτεταταὶ πολυῖππων φθλόν ἄλανῶν.
 ἐνθα μελάγχλωνοὶ τε καὶ ἀνέρες ἰππημολγοὶ,
 ἰνδροὶ δ', ἰπποπόδες τε, γήωνοί τ', ἠδὲ ἀγάθυροι,
 ἦχι βορυθένεσσι ποταμοδ' τετανυσμένον ὕδωρ
 μίσηται εὐξείνῳ, Κελοδ' προπαρόιδε μετώπου,
 ὀρσὸν Ἰπὶ γεαμμῆ, κατενδύπια κυανέων.
 καὶ δὲ καὶ Ἀλδ' ἠσκοιοὶ ἐὺδάτα Πυλικάπαο
 ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διδύδιχα μορμύροισι.
 τῆ δ' ἔπειτα προχοῆσι, πεπηγὸς ἐγγύθι πόντου,
 ἠδυφαιῆς ἠλεκτρὸς ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
 μιλῆς δ' ἐρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
 ἐγγύθεν ἀδρήστας ὑπὸ ψυχροῖς ἀγάθυροις.
 Ἰσθροῦ μὲν Ἰσσοῖδε βορειότροι γεγάασι·
 πρὸς δὲ νότον γέρραι, καὶ νωεῖκι ἀσὲ ἐρυμνά·

πανόνιοι, μυσσοί τε βορειότεροι θρηίκων,
 αὐτοί τε θρηίκες ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες·
 οἱ μὲν ἐπὶ πλεθρῆσι περπονίδος Ἀμφιτείτης,
 οἱ δὲ ὑπὲρ Ἑλλάσποντον ἀγάρροον, οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς
 αἰγαίης βαδύ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 ἔνθα μῦθασθότοιο κτ' σκοπασὶ Παλλῆνης
 φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ
 μῦθμαίρων, λυχίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
 Ἴστρον μὲν ποταμὸν ἴστροι φειναμεταίοσι.
 φράζο δὲ Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅς τ' ἐπὶ τελευτῇ
 ἐκτέταται κρητῆδα πρὸς ἠῶ τινὲ μὲν ἰβήρων,
 τινὲ δὲ πανελλήνων, τινὲ δὲ ἐδελῶν αὐθονιῶν.
 ἀλλ' ἦτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ὅσιν ἰβήρων,
 γείτων Ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρας· ἐν δὲ οἱ ἀκρη
 σηλάων Ἀλύβη κεῖται μία· τῆς δὲ ὑπένερθε
 Ταρτησὸς χαλεπὰ, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
 κεμφοίδι, οἱ ναίοισιν ὑπὸ πόδα πυρρῆλαιον.
 μέσση δὲ ἀμφοτέρων ὄρα πέπλαται αὐσονίς αἶα
 πουλυτενής, τινὲ μὲν τε μέσση ὄρος ἀνδιχα τέμνη
 ὄρθον, ἀτ' ἐκ σάθμης ἰθυμμένον· ἐκ ἂν ἐκείνο
 ἴδρις μωμήσασατο Ἐφῆς ὑποβρῆς Ἀθλιῆς.
 ὄρα τε κικλήσκοισιν Ἀπέννιον· ἐκ δὲ βορείης

Ἄλπος δ' ἄρχομος σικελῶν ἔπι πορθμίδα λήγῃ
 πολλὰ δ' εἰσι Φῦλ' ἀμφι, τὰ τοι ρέα πάντ' ἀγορεύσω,
 ἀρξάμενος πλῆρης ζεφυρέπδος ἐκ βορέαο.
 τυρρήνοι μὲν πρῶτ', ἐπὶ δέ σφισι Φόλα πελασγῶν,
 οἵ ποτε Κυλλωνήθεν ἐφ' ἑσπερίω ἄλα βάντες,
 αὐτόθι νηήσαντο σὺν δῦδράσι τυρρηνῶσι.
 τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ὅσθι λαίνων,
 γαῖαν ναγέτοντες ἐπήρατον, ἧς διὰ μέσσης
 Θύμβρις ἤιασόμενος καθαρὸν ῥόον ἄς ἄλα βάλλῃ,
 Θύμβρις εὐρῆτης, ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
 Θύμβρις ὃς ἡμερτὴν ἀποτέμνειαι δῦδιχα Ρώμης,
 Ρώμην ἡμῆεσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον δῦάκτων,
 μητέρα πασῶν πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
 τῇ δ' ἔπι, καμπανῶν λιπαρὸν πέδον ἤχι μῆλαθρον
 ἀγῆς Παρθενόπης, σαχῶν βεβρεδὸς ἀμάλλης,
 Παρθενόπης, ἡὲ Γόντος εἰσὶς ὑπεδέξατο κόλποις.
 πρὸς ᾗ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ σφρηνίδα πέτρην,
 φαίνονται περὶ καὶ πευκεντίνης Σιλάραιο.
 ἀγχι δ' ἰθακῆοι καὶ βρένιοι δῦδρες ἑασί,
 θαλάπον ναῖοντες ὄσον λακκὴν ἔπι πέτρῳ.
 καίθεν δ' ἐς βορέωζ ζεφύρου ὄρα φαίνεται ἄκρη.
 τῇ δ' ὑπολακροὶ ἑασιν, ἑσσι περὶ τέρους ἐπέεσσιν

ἦλλον ἐπ' Αὐλονίην, σφετέρης μυχθύντες ἀνάστας,
 τῷ κ' ἠνώχρ' ὅτιν ἔπι προχοῆσιν Ἄλκιος.
 τὸν δὲ μέδ' ἐξείης μετ' ἀπόνποι· ἐγύθει δὲ σφῶν
 ἡμερτὸν πολίεθρον εὐσεφάνοιο Κρότων' ὅ,
 ναϊόμυρον χερσίντος ἐπ' Αἰσάρη προχοῆσιν,
 ἐνθά κεν αἰπὴν ἴδδιο λακινιάδος δόμον Ἡρης.
 ἐστὶ δέ τοι καὶ κείθι Διὸς μέγα χλωσαμένοιο
 δ' ἄλῃ Σύβαρις, ναέτας σενάχουσα πεσόντας,
 μνηαμένοις ὑπὲρ αἴσαν ἐπ' Ἄλφει' ἡερέεσι.
 σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσση χθόνα ναμεταίοισι,
 κ' ἠμρῶν δοῖα φάλα· Τάρας δ' ἀλῆς ἐγύθει κείθι,
 λυπότ' ἀμυκλαίων ἐπολίασατο κερτρὸς ἄρης.
 ἐξείης δ' ἐπὶ τοῖσι καλαβείδος ἠθεα γαῖης,
 φάλα τ' ἠπύγων τετανυσμένα μέσφ' Ἰελοῖο
 παρράλιος, Ἰεῖα, τῷ δὲ σύρεται ἀδριας ἄλμη
 πόντον ἐς ἀγίπορον ἀκωλήϊον· ἐνθά νένασαι
 ἄστυ γεγραίων, μυχάτοις ἔπι πείρασι Γόντου.
 τῶσα μὲν αὐλονίην φειβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
 κείθεν δ' εἰς αὐγὰς σρεπτή παρσούρεται ἄλμη,
 δῖνας ὑποξύσσει λιβυρινίδας, ἀμφὶ τ' ἐρυμνῶ
 ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση φρακέκλιται Ἰαθμῶ,
 βελιμέων τ' ἀκταῖς. ἔπι δ' ἄσπετον ὄλκων ἄλσσαι,

ἰλυρεκὴν παρὶ χέρων ἐλίεσται, ἄχει κολώνης,
 οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκοισι.
 κείνον δὲ δὴ παρὶ κόλπον ἴδοις ἐρκυδέα τύμβον,
 τύμβον ὃν Ἀρμονίης Κάδμοιο τε Φῆμις ἐνίασεν·
 κείθι γὰρ εἰς Ὀφίων σκολιὸν γυῖον ἠλλάξδ' αὖτ'
 ὁππότε ἀπὸ Ἰσιμῶσ' λιπαρὸν μῦθον γῆρας ἴκοντο,
 ἐνθά σφιν τῆρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἴαν
 κείνῳ ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
 αἵ τ' ἀμφω σῆνι ἄσι δονδύμναι, εὐτέ τις δ' ἐρχῆ
 γίγνεται ἐναέτησι κυλινδομύοιο χακοῖο.
 πρὸς ᾧ νότον μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρείβων,
 ὠρεκίῳ δ' ὑπὲρ αἴαν, ἐρείδειαι Ἑλλάδος δ' ἐρχῆ,
 πολλὸν δ' ἐρχομένη, διαστῆ Ζωαδεῖσα θαλάσῃ,
 ἀργαίη, σικελῆ τ'· ἀνέμον δὲ τοὶ ἔλλαχ' ἐκάσθη,
 ἑσπέριον σικελῆ, τὸν τε Ζέφυρον κάλειοισιν,
 ἀργαίη δὲ εὐρον. Πέλοπος δὲ ἐπὶ νῆος ὀπιθεῖ,
 εἰδομένη πλατάνοιο μυαρίζοντι πετῆλω·
 ἄκρω μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμνῳ σενός ἰαθμός,
 παρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρέδων·
 φύλλω δὲ ἠπειρῶ παρὶ δινήτῳ παρὶ μέτρῳ,
 κόλποισι εἰναλίοις ἐσεμμένη ἐνθα καὶ ἐνθα.
 τ' παρὸς μὲν Ζεφύροιο τειφυλλίδος ἠΐθεα γαίης,

ἔνθα ἑρατεινότατος ποταμὸς Ἄλφειός οἰκεύει
 χροόμενος ὡς ποταμοῖσι μεσσηνίου Εὐρώταο·
 οἳ τ' ἄμφω Ἀσπιδέν ἀναβλύζουσι ρέεθρα,
 καὶ ὁ μὲν ἠλείων, ὁ δὲ ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.
 καδ δὲ μέσσην νῆσον, κοίλῳ χθόνα ναμέταοισιν
 ἀρχαῖδες ἀπιδαιῆες ὑπὸ σκοπιῶν Ἐρυμανθου,
 ἔνθα Μέλας, ὅτι Κραῖθις, ἵνα ρέει ὑγρὸς Ἰάων,
 ἦχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
 ἀλχοῦ δὲ Σαργείων ἄροσις, καὶ γαῖα λακύνων·
 ἠ μὲν ἔς ἀντολίην, ἠ δὲ ἔς νότον εἰσβρόωσα.
 διδαι δὲ Ἰδαμια νῶτα περὶ βρομέοισι θαλάσσει,
 ἠ τ' Ἐφύρης ἀνικρὺ ποτὶ Ζόφον, ἠ τε πρὸς αὐγὰς
 ἤχομυρή, πλὴν μὲν τε Σαρωνίδα κυκλήσκοιοι.
 νέρτε γε μὲν Ἰδαμοῖο πρὸς αὐγὰς ἀπικὸν ἕδασι,
 τῆ δὲ αἰα, θεασσις φέρεται ῥόος Ἰλιαστοῖο,
 ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείθυαν.
 τῶ δὲ ἐπιβοιωτῶν τε πέδον, καὶ λοκρὶς ἄρρα·
 Θεσσαλίη δὲ Ἰππὶ τοῖσι, Μακεδονίης τε πόλεις·
 ταῖς δὲ Ἰππὶ φαῖνον ἰακορυφαῖ χιονώδεος Αἴμου
 θρηϊκίης· τῆ δὲ ἄντα πολὺ ριπήν ζεφύροιο
 Δωδώνης ἠπειρος ἀπείρετος ἐκτεταύυσαι.
 τὴ δὲ ὑπὲρ, ἔς νότον εἴσιν ὑπὸ σκοπιῶν Ἀρακύνθου,

αἰζόμενοι μέγαλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα·
 καὶ πῶ μὲν ναετῆρες ἔπι πεσέτων δῶθεά πων
 κληρομύλω Κόλιν᾽ ἔσαν, ἔφημίξαστο Γάδρα.
 νῆσοι δ' ἐξείης γυμνήσαι· ἄλχι δ' ἔβουρος,
 Σαρδάτ' ὕρυτά τε, καὶ ἀπείριτος εἰν ἀλὶ Κύρνος,
 ἠὲ ῥά τε Κοροίδα Φώτες ἔπι χθόνιοι καλέουσιν.
 ὕλη δ' ἀμφιλαφῆς ἔπ' ὅσον ἐκεῖνη.
 πῶ δέ μετ', Αἰόλου εἰσὶ πείδρομοι εἰν ἀλὶ νῆσοι,
 Αἰόλου ἰπποδάδαο φιλοξείνης βασιλῆος,
 Αἰόλου, ὃς θηητὰ μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
 κοιρανίω δῶέμων κλονέοντων δ' ἰσαμύων τε.
 ἐπὶ δέ οἱ τὰ γ' εἰσὶν ἐπώνυμοι ἀνδράσι πλωτῶν,
 ἕνεκα μέσον ἔχουσι πείπλοον ἀμφιέλικτον.
 Τρινακίη δ' ἔπι τῆσιν, ὑπὲρ πέδον αὐθονίηων
 ἐκτέταται, πληρῆσιν ἔπι τειοῖν ἐσηκῆα,
 ἄκρα δέ οἱ, Πάχμυός τε, Πελωεῖς τε, Λιλύβη τε.
 ἀλλ' ἦτοι Λιλύβη μὲν ἔπι ῥιπὴν Ζεφύροιο
 εἰσανέχῃ, Πάχμυος δ' πρὸς αὐγὰς, αὐτὰρ ἐπὶ ἄρκις
 ἠὲ μῦθ' ἄσα Πελωεῖς ἐς Αὐσονίω ὀρώσα.
 τῆς μὲν πρὸς βορέω ὀλοή ναύτησι κέλθουτος,
 σεινή τε, σκολιή τε καὶ ἄχετος· ἦχι θάλασσα
 συρομένη, μακρῆσι πείβρέμεται ἀσιλάδεσσιν,

αονίω τμηθῆσα πολυγλώχινι σιδήρω.
 πρὸς ᾧ νότον λιευκός τε πόρος, καὶ Σύρπδος δ' ἔρχη
 τ' ἑτέρης· ἑτέρω δὲ ἀπὸ ἰδδῖς πρῶτέρωσε πρῆσαι,
 ἑσπερίω· τῆς πρῶτα δὴ νησιδες ἑασι,
 Μιῶιξ ἔκ Κέρκιννα λιευτικὸν ὄρμον ἔχουσαι.
 ἀλλ' ὅπουτ' ἀδριάδος σκαμὸν πόρον Ἀμφιτείτης
 εἰσελάσας ἔπι νηὸς, ἰηπυγίω ἐπὶ γαῖαν,
 δῆεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
 ἐνδὲ ἥρωσ ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
 ὅπως τε τειλλίσων μετεκίαθεν ἔθνη ἰβήρων,
 ἧς ἀλόχου βελήσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.
 ἕξείης ᾧ πόροιο πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
 Ἀψύρπου νησῶν ἀναφαίνεταί ἄσπετος ὄλκος,
 τὰς ποτε κόλχων ἦες ἐπέδραμον, οὗ τ' ἐμύγησαν
 ἰχθια μασέυοντες ἀλήμονος Αἰηπίνης.
 ἕξείης δὲ ἐπὶ τῆσι λιευρινίδες ἐρρίζωνται.
 πρὸς ᾧ νότον μὲν δρυμὰ κεραύνια νηὶ δεῦσθι
 νηοὶ κεν φαίνονται πρῶτόθεν ἀμβρακικήων,
 καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
 τῇ δὲ ἐπι νηελείης Ἰθάκης ἕδος ἐσθελεταί,
 νησῶν τ' ἀλλῶν, ὅσας τ' ἀπὸ χαλκίδος ἔρπων
 δίνης δ' ἔργυρης Ἀχελώϊος ἀμφιελίσσει.

πολλὰ δ' Ἀμνιῶν βορείοτ' αἰ ὀρόωνται,
 Αἴγυλ' αὖτ', ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύριά τε τρηχεῖα,
 Κάρπαθος αὖθ' ἐπ' ὠθι, ποτὶ Ζόφον. ἔγυθι δ' αὖτ'
 Κρήτη πηθέασα Διὸς μέγα λοιοῦ ἰδυῖν,
 πολλή τε λιπαρή τε καὶ ὄβστος· ἧς ὑπ' Ἴδη,
 Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ πλεθόωσα,
 καὶ τ' τοι μέγ' εὖδος φειώσιον. δῶτα δ' ἤ πέζης
 αἰγυπθίης Ρόδος ὄβσιν, ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
 πλώδε μέτ' ἀντολίωδε χελιδονία γεγάασι
 τρεῖς νῆσοι, μεγάλης πατρῆίδος ἐνδοθεν ἀκρης.
 Κύπερος δ' εἰς αἰγὰς παμφυλίξ ἐνδοθι κόλπου
 κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ διωναίης Ἀφροδίτης.
 ἀλχι δ' Ἰοινίης Ἄραδος, μέγα λωὸν ἐνὶ πόντῳ.
 πρὸθεν δ' Ἰουινιάδος κορυφῆς, ἐφ' ὑπ' ἔθεν ἀβάντων,
 φαίνονται Σαλαμῖς τε, καὶ Αἰγίνης πηολέθεον.
 θηπτός δ' ἐλὶς ὄβσιν βαδύς πόρθ' Αἰγαίοιο,
 ἐντὸς ἔχων ἐκάτ' ἔθεν ἀπειρεσίων σίχα νήσων,
 ὅασον Ἰππὶ σφνωπὸν ὕδωρ ἀθαμαντίδος Ἑλλης,
 Σησὸς ὅππ' καὶ Ἄβυδος ἐναίλιον ὄρμον ἔθεντο.
 Εὐρώπης δ' αἰ μὲν λαίης ὑπὸ νδύμαλι χάρος,
 ὄρμωνθ' ἐξείης· Ἀσίης δ' Ἰππὶ δεξιά κείνται,
 μῆκος ἐπὶ δ' ἐκλώοιο ἰταμόμηναι βορέαο.

Εὐρώπης δ' ἦτοι μὲν ἀβωλιας ἔπλετο Μάκρης,
 Σκυρός τ' ἠωμέεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηδος.
 ἔνθεν καὶ Λήμνῳ, κραναὸν πέδον Ἡφαίσιο
 πέπλαται, ὠρυγίη τε Θάβος, Δημήτφ' ἀκτὴ.
 Ἰμβρῶ, θρηϊκίη τε Σάμος, κορυβάνλιον ἄστυ.
 αἰ δ' Ἀσίης περὶ τὴν αἴσαν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσαι
 Δῆλον ἐκυκλώσαντο, ἔ' νόμα κυκλάδες εἰσὶ.
 ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροῖς δῶάροισιν ἄπασαι,
 ἀργυρμύς γλυκερῶ νέον εἶαρ, ὅτ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνθρώπων ἀπαύθιθε κῦει λιγύφθογ' ἀηδῶν.
 νῆσοι δ' ἐξείης ἀποράδες περὶ παμφανώωσιν,
 οἷς ὅτ' ἀνεφέλιον δι' ἠέρος εἶδεταί ἄστρα,
 ὕρα νέφη κραιπνοῖο βιτοσαμύς βορέαιο.
 τῆς δ' ἐπι, νῆσοι ἔασιν ἰωνίδες· ἐνθα δὲ Καῦνος,
 καὶ Σάμος ἡμερόεσσα, πελασγίδος ἔδρανον Ἡρης,
 καὶ Χίος ἡλιβάτου Πελλωαίης ὑπὸ πέζῳ.
 κείθεν δ' αἰολίδων δῶα φαίνεταί οὔρεα νήσων,
 Λέσβος τ' ὄρυχόροιο, καὶ ἡμερτῆς Τενέδδιο.
 κείθι Μέλαις καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλάσποντον ἴησιν,
 ἀφρὸν ἐρβυρμύς· βορέειω δ' ἔπι πολλὸν ἰόντι
 πέπλαται ἔνθα καὶ ἔνθα περὶ ποντίδος οἶδμα θαλάσ-
 ἐστὶ δέ τις καὶ σκαμὸν ὑπὲρ πόρον εὐξείνοιο (σης.

ἄντα Βορυθένεσσι πολυώνυμος εἰν ἀλὶ νῆσος
 ἠρώων, Λακκὴν μιν ἐπωνυμίῳ καλέουσιν,
 ἔνεκά οἱ τὰ παρῆσι κινώπετα λαβὰ τέτυκται.
 κείθι δὲ Ἀχλλῆός τε καὶ ἠρώων Φάπης ἄλλων
 ψυχὰς εἰλίπασατο ἐρημαίας διὰ βήσας.
 τῆτο δὲ ἄρῃσι Διὸς παρὰ δῶρον ὀπιθεῖ,
 αὐτὸν ἄρῃσι· ἄρῃσι γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε λιμῶ.
 κίμμερον δὲ ἄρα τοὶ διὰ Βόασπον διδύς ἰόντι
 ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἢ ῥά τε λίμνης
 ἔνδοθι δεξιτῆρ ἢ μαυώπιδος ἐσηεκται·
 ἢς ἐπι, Φαιναγόρη τε καὶ βύκλιτος Ἐρμῶνασθα,
 ἔνδοθι τε ναμετάοισιν ἰωνίδος ἔκτρονοι αἴης.
 αἶδε μὲν αὐτῶσιν ἀγακλέες εἰν ἀλὶ νῆσσι.
 ἄλλα δὲ Ὠκεανῶιο παρὰ ῥόον ἐσεφάνωνται·
 τῶν δὲ ἂν φείσημιον ἐγὼ θεῶσιν ἔξενέποιμι,
 ὅπως τέρψις ἀνέμοιο παρὰ σφυρόν ὄσιν ἐκάσθι.
 ἢτοι μὲν ναῖοισι βοοῦσθρον ἀμφὲρ Ἐρύθραν,
 Ἀτλαντος φεῖ χερμα θεσδέες αἰδιοπῆες,
 μακροβίων ἠῆες ἀμύμονες, οἳ ποδὶ ἴκοντο
 Γηρυόνης μὲν πότμον ἀγλώρος. αὐτὰρ ἔσθ' ἀκρῶ
 ἰρῶ, λὼ ἐνέποισι κάρῳ ἔμην Εὐρωπέης,
 νῆσσι δὲ ἔσπερείδας, πόθι κασιτέροιο χυμέθλι,

ἀφνειοὶν αἰοσιν ἀγαυῶν παῖδες ἰβήρων.
 ἄλλα δ' Ὠκεανοῖο παραὶ βορεώπιδας ἀκτας
 διασταὶ νῆσοι ἕασι βρετανίδες, ἀνλία Γλύα·
 κείθι γ' ὕσαλίλω ἀπ' ἀγέλαι εἰς ἄλα δίνλω.
 Τάων τοι μέγεδος πελώριον· ἐδέπς ἄλλη
 νήθεις ἐν πάσησι βρετανίσις ἰσοφαρίζει.
 ἀλχι ὅ, νησιάδων ἔτρος πόρος, ἐνθα γυαῖκες
 δῶδρων ἀνλεπέρηθεν ἀγαυῶν ἀμνιτάων
 ὀρνύμδρα τελέοισι κτ' νόμον ἱερα Βάκχω,
 σεφάμδρα κιασοῖο μδγαμφύλλοιο κορύμβοις,
 ἐννύχαι· πατραγῆς ὅ λιγύθεος ὀρνυται ἠχῆ.
 ἐχ' ἔτω θρήϊκος ἐπ' ἠϊόσιν Ἀψύνθοιο,
 βισονίδες καλέοισιν εἰεβρομον εἰραφιώτλω,
 ἐδ' οὔτω σιῦ πασι μδγανδίνλω ἀνά Γάπλω
 ἰνδοὶ κῶμον ἀγοισιν εἰεβρεμέτη Διονύστω,
 ὡς κείνον κτ' χῶρον ἀνθάζοισι γυαῖκες.
 πολλῶ ὅ περτέρωσε Τραμῶν ὁδὸν Ὠκεανοῖο,
 νῆσόν κεν θούλω διεργεῖ νηὶ πρήσας·
 ἐνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἀρκτων,
 ἠμα θ' ὁμοδ καὶ νύκτας ἀειφανές ἐκκέχυται πῦρ·
 λοξοτέρη γδ' τῆμος ἔπις σέφετα σροφάλιγι,
 ἀκλίνων ἰσίδω ἔπι κλίσιν ἐρχομέναων,

μέσφ' ἔπι κωανέοις νολίλω ὁδὸν αὐτῆς ἐλάσῃ.
 ἀλλ' ὅποταν σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον Ὠκεανοῖο
 νηὶ τὰ μῆς, προτέρω ᾗ πρὸς ἠώλω ἄλα κάμψῃς,
 χρυσέλω τοι νῆσον ἀγά πόρος, ἔνθα καὶ αὐτῷ
 ἀντολίη καθαροῖο φαίνεται ηἰελίοιο.
 κείθεν ᾗ σρεφθῆς νοπής πρὸ παροῖδε κολώνης,
 αἴψα κε Κωλιάδος μεγάλω ἔπι νῆσθον ἴκοιο
 μητέρα Ταπρωβάνίω ἀσηγμένων ἐλεφαίτων.
 ἥς ὑπὲρ, ἔρανήσιν ἀειρόμῆμος σρεφάδεσσιν
 δινεῖται κτ' κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων.
 αὐτῇ δὲ διρυτάτη μέγεθος πέλας, ἀμφὶ ᾗ πάντη
 κήπεα θίνες ἔχουσιν, ἐρυθραῖς βοτὰ πόντου,
 ἔρρεισιν ἠλιβάτοισιν εἰκότα· τῆ δὲ ὑπὲρ ἄκρων
 τέτρηχεν νώτων περὶ μήκετος ὀλκὸς ἀκαίθης·
 δυσημένων τοι παῖδες ἤϊαστόμῆμοι πρὸ πόντον,
 κείνοις ἀνπάσῃσιν ἀλώμῆμοι· οὐ γὰρ ἔρω ἡ
 λυγροῖς ἐν σομάτεσσιν, ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται·
 πολλάκι δὲ ἂν κὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
 κίνα καταβρώξειε τεράτα· τοῖς γὰρ ἀλιθροῖς
 εἰν ἀλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μύρια δαίμων.
 ἔστι δέ τοι πρὸ τῶ, καρμανίδος ἐκτὸθεν ἄκρης,
 Ὠγυρις, ἔνθα τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος.

ἐκ τ' δ' αὖ πρῶστας ἔπι σόμα πρσίδος ἄλμης,
 ὄρμηθ' ἄς βορέωδε, καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο,
 Ἴκαρον εἰναλίω, ὅτι ταυροπόλοιο θεοῖο
 βωμοὶ κνισήκνυτες ἀδευκέα καπνὸν ἔχουσι.
 πάσας μὲν νήους ἐπέχ' ῥόος Ωκεανοῖο
 ἄρυτέρας· ἕτεραι δὲ τ' ἀπειρέσιαι γεγάασιν·
 αἱ μὲν ἔπι περλοῆσι λιβυσίδος Ἀμφιτείτης,
 αἱ δ' Ἀσίης, αἱ δ' αὖτε πρὸ κλίσην Εὐρωπείης.
 ἄλλα δ' ἄλλοθι νῆοσι ἀπίριτοι, αἱ μὲν ὑπὸ ἀνδρῶν
 ναϊόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὄρμον ἔχουσαι·
 αἱ δ' βαθύκρημοὶ τε καὶ ἔναύτησιν ἐπιῖμα·
 τῶν δ' ῥηίδιον μοι ἐνισσέειν οὐνομα πασέων.
 γῆμα δέ τοι Ἀσίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
 ἠπείρων, ἐτέρωθεν ἀλίγκιον εἰδείκωνου,
 ἤκόμενον καὶ βαθὸν ἐπὶ δύτολής μυχῶ πάσης.
 ἐνθά τε καὶ σῆλαι θεβαιγυέος Διονύσου
 ἐσῶσιν πυμάτοιο παρὰ ῥόον Ωκεανοῖο,
 ἰνδῶν ὑσταπίοισιν ἐν οὔρεσιν· ἐνθά τε Γάτης
 λακὸν ἕδωρ νυσαῖον ἔπι πλαταμῶνα κυλίνδη.
 ἀλλ' ἐκ δὲ τῶσων μέγεθος πέλει ἀσίδος αἴης,
 οὐδ' ἅπαν εἶδος εἰοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείνης
 ἠπείροις εἰς πόντος ἀπίετος ἠγεμονεύει.

ἐν δὲ Ἀσίῃ πολὺ Ὠκεανός· τελασιεὶ δὲ ἐλίσιων
 κόλποις κυμαίνοντας ἐρβύγετα ἐνδοθι βάλλων,
 πρῶσικόν, ὑρκαίϊόν τε, καὶ ἀρράβιον βαθυδίνλιω·
 τῶν δὲ δύο μὲν νοπίοις, (Ϝ) δὲ ἐς βορέλιω ὀρόωντα,
 ἐς βορέλιω ὀρόωντα, καὶ ἐς λίβα γείτονα πόντου
 εὐξείνης· τόθι φῶτες ἀπείελοι ἀμφινέμονται.
 μέσασι δὲ ἀμφοτέρων χθονὸς ἀσπετος ἰαθμὸς ὀρί-
 τῆ κὴ τῆ μακροῖσι λιτανόμυθος πεδίοισι. (ζδ,
 μέσασι γὰρ μὲν πάσης Ἀσίας ὀρθῶς ἀμφιβέβηκεν,
 ἀρξάμυθον γαίης παμφυλίδος, ἀχει δὲ ἰνδῶν,
 ἄλλοτε μὲν λυξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δὲ αὐτὴ
 ἵχνησιν ὀρθότερον· ταῦρον δὲ ἐκικλήσκοισιν,
 ἕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὄξυκάρλιον ὀδεύει,
 ἕρεσιν ἐκταδίοισι πολυγαδῆς ἐνθα καὶ ἐνθα.
 ἐκ τῆ δὲ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καταχρηδὰ ρέουσιν,
 οἱ μὲν πρὸς βορέλιω, οἱ δὲ ἐς νότον, οἱ δὲ ἐπὶ ρίπην
 εὐρῆς δὲ ζεφύροιο. ἥς δὲ πᾶντ' ἐνόματ' εἶπη·
 ἕ μὲν ἐπὶ νυμίδῳ μίαν ἔλλαχεν, δὲ ἐν ἐκάσῃ
 ἐνόμ' ἐχάσσοφάλιγι. τὰ δ' αὖ κείνοισι μὴ οἷο
 ἀνδράσιν, οἱ κτ' ἄχῳρον ὀμοῦρον οἶκον ἔδειπτο.
 νῦν γὰρ μὲν ἔθνεα πᾶντα διῆζομαι ὅσ' ἀρίδηλα
 ἐνναίει μοδοσσι δ' ἰθύντατον ἵχνησιν ἀγροισιν.

ἦτοι μὲν λίμνης μαϊώπδος ἀγχι νέμονται
 αὐτοὶ μαϊωτῆ τε καὶ ἔθνεα σαυροματῶν,
 ἑδρὸν ἐνυαλίς γῆ Ἰἶρεος· ἐν γὰρ ἐκείνης
 ἰφθίμης φιλότιτος ἀμαζονίδων ἐγλύοντο,
 πλεῖστοτε σαυροματῆσιν ἐπὶ δὴ θεοῖ ποιοσι μύησαν,
 πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, δότῳ περθε θερμώδοντος·
 τούνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἔξεγένοντο,
 ἕλω ναμετῶντες ἀπέειπον· ἦς δια μέσσης
 συρόμβρος Τάναϊς Μαϊώπδος ἐς μυχὰ πίπτει,
 ὅστε καὶ Εὐρώπην δόποτέμεται ἀσίδος αἴης·
 ἐς δύσιν, Εὐρώπην· ἐς δὲ αὐγὰς, ἀσίδα γαῖαν.
 τῆς δὲ ἦτοι πηγαὶ μὲν ἐν ἔρεσι καυκασίοισι
 τηλόθι μορμύροισιν· ὁ γὰρ πλατὺς ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἑσσυμβρός· σκυθικοῖσιν ἐπιτρῶχάει πεδίοισι.
 τῆς δὲ δὴ κυμαίνοντος ἀπέειπον ἐν βορέαο,
 πηγετὸν ἀθήσας δότῳ κρυμοῖο παγῆτα.
 γέτλιοι οἱ περὶ κείνον ἐνοικία φώτες ἔχουσιν,
 αἰεῖ σφιν ψυχρὴ τε χιὼν, κρυμὸς τε δυσαῆς.
 καὶ δέ κεν ἔξ ἀνέμων ὀπόταν πλείστον κρύος ἔλθῃ,
 ἢ ἵπποισι θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,
 ἢ καὶ ἡμίονοις, ἢ ἀρξάων γένος οἰῶν·
 εἰδὲ μὲν εἰ αὐτοὶ κεν ἀπήμαντοι τελέθοισιν

ἀνέρες, οἳ κείνησιν ὑπαὶ ῥιπῆσι μῦθοισιν·
 ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκοισιν, ὑποζύξαντες ἀπίννας,
 χάρω εἰς ἐτέρω, λείποισι δ' ἰαῖδου ἀήτας
 χαμεύοις, οἳ τὲ σφι κακῆ θύοντες ἀέλλη,
 γαῖδὸν τε κλονέοισι, καὶ ἔρεα πευκῆσιν τε.
 τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναϊν φειναμετάοισι.
 σκυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασύτφοι γεγαῶτες
 σινδοῖ, κριμμέροί τε, καὶ οἳ πέλας Εὐξείνιοιο
 κερκέποι τ' ὀρέται τε, ἔδληκνυτες ἀχαροί,
 τοῖς ποτὶ Διὸς Ἐάνδοιο, καὶ ἰδαίης Σιμόντος
 πνοιαὶ νοσφίσαντο νότοιο τε καὶ βορέαο,
 ἑσσομῦθοις μὲν δὴεν δρηλιάδῃ βασιλῆϊ.
 τοῖς δ' Ἰππιναμετάοισιν ὀμούερον αἶαν ἔχοντες
 ἠνίοχοι, ζύγοι τε πελασγίδος ἔκρηνοι αἴης.
 παρ' ἧ μυχὸν Γόντοιο, μὲν χθόνα πωδαειδάων,
 κόλχοι ναμετάοισι, μετήλυδες Αἰγύπτιοιο,
 Καυκάσου ἐπίε ἑόντες, ὃς ὑρκαίον φεῖ πόντον
 ἔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξετα. ἐνθά τε Φᾶσις
 κρηκίης κτ' ἠῶτον ἐλισσόμην πεδίοιο,
 Εὐξείνης πολὺ χερμα θολῶ ἐπὶ δ' ἰαῖαι ἀχνῶ,
 ἀρξάμεν τ' ὁπερ ἄπ' οὐρεος δρημῦσιοιο.
 τῆς δ' ὁπερ ἀντολίῳ βορέῳ τ' ἐπικέκλι' ἰαθμῶς,

ἰαθμὸς Κασσῆς τε καὶ Διζείνοιο θαλάσσης.
 τῷ δ' Ἰππιναιεταίοισιν ἑωθινὸν ἔθνε' ἰβήρων,
 οἵ ποτε Πυρρῶν ἦθεν ἐπὶ δὴ τολίῳ ἀφίκοντο,
 ἀνδράσιν ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
 καὶ καμψιτάων Φῦλον μέγα, τοῖ ποτε Βάκχον
 ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἔξείνιασαν,
 καὶ μὲν ἄλλω ἱερὸν χορὸν ἐσήσαντο,
 ζώματα καὶ νεβεῖδας Ἰππὶ σήθεσι βαλόντες,
 εὐοῖ Βάκχε λέγοντες. ὁ δὲ Φρεσὶ Φίλατο δαίμων
 κείνων ἀνδρώπων γλυεὺ καὶ ἦθεα γαίης.
 τοῖς δ' ἐπι, κασσῆ κυμαίνεται Ἀμφιτείτη·
 ῥεῖα δέ τοι καὶ πλώδε κατὰ χεράσμαι θαλάσσαν,
 εἰ μὲν ἰδῶν ἀπάνθυδε πόροις, εἰ νηὶ πρήσας·
 εἰ γὰρ μοι βίος ὅστι μνησγῶν Ἰππὶ νηῶν,
 εἰ δέ μοι ἐμπορεῖ πατρώϊος, οὐδ' Ἰππὶ Γάγλιω
 ἔρχομαι, οἷά τε πολλοὶ ἐρυθραίου διὰ πόντου,
 ψυχῆς ἐκ δλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἔλονται.
 οὐδὲ μὲν ὑρκανίοις Ἰππὶ μίσγομαι, οὐδ' ἐρεείνω
 καυκασίας κνημῖδας ἐρυθραίων τ' ἄξιλωῶν·
 ἀλλὰ με μουσῶν φορέει νόος, αἴ τε διώανται
 νόσφιν ἀημοσιῶν πολλῶ ἄλα μετρήσασθαι,
 οἴρεά τ' ἠπειρόν τε, καὶ αἰθερείω ὁδὸν ἄσρων.

ἄλλ' εἴη τοι γῆμα Φεῖδρομον ἀμφιγικτὸν
 πάσης καασίης μεγάλης ἀλός· ἐκ δὲ ἐκείνῳ
 νηὶ πρήστας τριτάτης ἔπι κύκλα σελεύης·
 τόσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος· ἀψ' ὃ μετ' ἄρκτοις
 ἕκομμή, παροχῆς ἔπι μίσγεται Ωκεανοῖο·
 ἢ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματα ἄεξε,
 φύει ὃ κρύσταλλον, ἴδι' ἠερόεσσαν ἰάσασιν
 ἐχθρῶν ἐμπύσησι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
 πάντα δέ τοι ἐρέω, ὅσα μιν πέρι Φόρα νέμονται,
 ἀρξάμμος πλυρῆς Ζεφυρείπδος ἐκ βορέαιο.
 παρ' οἱ μὲν σκύδαί εἰσὶν ὅσοι κρονίης ἀλός ἄλχι
 παρ' ῥαλίῳ ναίοισιν ἀνά σῶμα καασίδος ἄλμης·
 οὐῶνοι δ' ἐξείης, ἔπι δ' αὐτοῖς κάασοι ἄνδρες·
 ἄλβανοί τ' ἔπι τοῖσιν ῥηῖοι, οἳ δ' ὑπὲρ αἴθου
 τρηχθῆσαν ναίοισι καδύοισι· ἄλχι ὃ μάρδοι,
 ὑρκανίοί τ' ἄπυροί τ'· ἔπι δέ σφισιν ὀγκὸν ἕϊασει
 Μάρδος, δερκέβιον τε καὶ ἀφνειῶν πόμα βᾶκρων·
 ἀμφοτέρων γὰρ μέσος ἐς ὑρκανίῳ ἄλα βάλλει.
 ἄλλ' ἢ τοι βᾶκρον μὲν ἐπ' ἠπειροιο νέμονται
 χάρῳ διρυτέριω, κνημοῖς ὑπο Παρνησασίο·
 δερκέβιοι δ' ἐτέρωθεν ἐφ' ὕδασι καασίοισι.
 τοῦ ὃ μετ' ἀπολίῳ δέ, πέρην κελάδοντος Ἀεράξε

μασαγέται ναίοισι, θουῶν ρυτῆρες οἰσῶν,
 δῦέρες οἷς μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅς τις ἐταῖρος
 ἐμπελάσοι· μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλ'
 ἔγάρ σφιν σίτοιο μὲγίφρονός ὅστιν ἐδωδή,
 ἔδ' ἐμὴν ἔδ' οἶνος μετὰ δῆμιϑ· ἀλλὰ γ' ἵππων
 αἵματι μίσχοντες λυκὸν γάλα δαῖτα πίνεται.
 τοῖς δ' ἐπὶ πρὸς βορέην χωράσμιοι· οἷς ἐπὶ γαῖα
 θυδίας, ἧς διὰ μέσον ἐλίεται ἱερός Ὠξϑ,
 ὅστε λιπὼν Ἡμωδὸν ὄρος, μὲν κασσίδα βάλλει.
 Ὡ μὲντ' ἐπὶ περὶ Ἰαξάρτεο νέμονται
 τόξα σάκαι φορέοντες, ἄμηκέπς ἄλλος ἕλχι
 Ὀξυθῆς· ἔγάρ σφι θέμις θυεμῶλια βάλλειν.
 καὶ τόξαροι, φρῆροί τε, καὶ ἔθνεα βάρβαρα σφρῶν,
 οἳ τε βόας μὲν δὴ αἰνονοῖαι καὶ ἴφια μῆλα·
 ἀμόλα δ' ἐξ αἰνοντες ἐρήμης ἀνδρα γαῖης,
 εἴματα τεύχοισιν πολυδαίδαλα, ἡμῖν τε,
 εἰδόμενα χροῖῃ λειμωνίδος ἀνδρα ποίης·
 κείνοισ' ἐπὶ κεν ἔργον ἄρα χράων ἐρέσσει.
 ἄλλοι δ' ὅσκιυται εἰσὶν ἐπήτεμοι, οἵτε νέμονται
 ἐχθρίας, πρὸ δ' ἐσφι δυσήμιος ἐκτεταταὶ χρῶν,
 χημερείοις δὴ ἐμοῖσι κεκλιμῆρη, ἠδὲ χαλάζαις.
 πόσοι μὲν φῶτες πρὸ κάσσια κύματ' ἔασσι.

Φράζο δὲ ἐκ κόλχων καὶ Φάσιδος εἰς δύσιν ἠδὴ,
 βύξιός τε παρὰ χάλος, Ἰππιδῶν ἔθνεα πόντου,
 ἄξει θρηκίης σόματος, ἔθι χαλκίς ἄρρα.
 βύζιγρές τοι παρῶτα, καὶ ἀλγέθι Φῦλα βεχίρων,
 μάκρωνες, Φίλυρές τε, καὶ οἱ Μόασυνας ἔχουσι
 δουρατέους. τῶ δ' αἴχλι πολύρριwes Ἰβαρλιωοί.
 τοῖς δ' ἐπι, καὶ χάλυβες συφῆλῶ καὶ ἀπινέα γαῖαν
 ναίοισιν, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
 οἳ ῥα βαρυδούποισιν ἐπ' ἀκμοσιν ἐσπῶτες,
 ἔποτε παύονταί κεμάτου, καὶ οἰζύθαι ἀνῆς.
 τοῖς δὲ μέτ', ἀσυνείης πρόχουσι χυθονὸς ἐκτεταίν-
 ἔνθ' ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεθ' Ἰερμυόιο (σαι,
 λυκὸν ὕδωρ παρῶτα ἐνυάλιος Θερμῶδων,
 ὅς ποτ' ἄλωμορμύλιω ἀσωπίδα δέχθ' Ἰνῶπιν,
 καὶ μιν ἀκηχερμύλιω σφετέρῃ Ἰρσνάσασθ' ἠώρη,
 Ζηλὸς ἐφημοσύνησιν· ὁ γὰρ Φιλότιτος ἐραϊνῆς
 ἰχανόων, πατρὸς ἀπενόσφισεν ἐκ ἐδέλουσαν.
 ἐκ τ' καὶ πηολίεθρον ἐπάνυμον δῦδρες ἔχουσι.
 κείνῃ δ' ἀπὸ ποταμοῦ παρὰ κρυμῶδεας ὄχθας
 τέμνοισι κρυσαλλοῦ καθαρόν λίθον, οἷά τε πάχιον
 χιμερίον, δῆει δ' καὶ ἰδαπέεσσιν ἰάσσιν.
 ἴεις δ' ἐξείης καθαρόν ῥέον εἰς ἄλα βάλλει.

τῶ δ' ἐπιμορμύροισι ῥοαὶ Ἄλυθ' ποταμοῖο,
 ἕγκομμαι βορέωδε, καραμβίδος ἐγγύθεν ἀκρης,
 ἀρξάμενα γ' ὡρεῶτον ἀπ' οὔρεθ' ἄρμενίοιο
 παφλαζόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσσιν νέμονται,
 ἔμδριανδωῶν ἱερὸν πέδον, ἐνθ' ἐνέποισιν
 οὐδαίε κρονίδαο μέγαν κύναι, χαλκείφωνον,
 χερσὶν ἀνἕγκομμον μεγαλόφρον' Ἡρακλῆος,
 δηνὸν ἀπὸ σομάτων βαλέειν σαλώδεα χυλόν.
 ὧ μὲν ἐδέξατο γαῖα, καὶ δῶδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
 ἀλλ' ὅ βιθυνοὶ λιπαρῶ χθονὶ ναμέταοισι,
 Ῥήβας ἐνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπρωθήσει ῥέεθρον,
 Ῥήβας, ὃς πόντοιο παρὰ σομάτεσσιν ὀδεύει,
 Ῥήβας, ἔκκαλλισον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
 Ῥάσοι μὲν πόντοιο περικλίται ἄνδρες ἕασι
 κείνα δέ τοι Συκωθίης προλελεμένα φθλα πελέωτω
 νῦν δ' αὖ παρὰ ῥαλίης Ἀσίης πόρον ἔξενέποιμι,
 ὃς ῥά τε πρὸς νότον εἰσὶν ἐφ' Ἑλλάσποντον ὀδεύων,
 καὶ ποτὶ μηκίσου νόπον ῥόον Αἰγαίοιο,
 μέσφ' αὐτ' Συρείης τε καὶ Ἀρραβίης ἐρατεινῆς.
 χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ σῶμα γαῖαν ἔχουσιν,
 ἔδαο ἐς δῶκεπέρω βυζανῶνον εἰσορόωντες.
 βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ οὔρεα μυσίδος ἀήης,
 ἠχ' ἠμερόεντα Κίος πρῶθ' ἰσὶ ῥέεθρα,

τῆ ποτ' ἐπὶ προχοῆσιν Ἰλαν ἠρπάξατο νύμφη
 ὄτρηνρόν θεράποντα πελωρεῖς Ἡρακλῆος.
 ἔνθεν ἐφ' Ἑλλάσποντον Ἰππιτρέχ' ἀσπερος ἀγκῶν
 βασιότερης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοσι κείται
 ὀρυτέρη γεγαῖα παρ' ὕδασι Σαγαρίοιο.
 ἀλλ' ἦτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίῳ τεταύεται,
 ἰπποόβοτος, λιπαρή τε παρὸς ἑσπερίῳ δι' αὐτὸ ἴδιον
 πλεῖν ἑτέρῳ, ἢ κείται ὑπὸ Ζαθέης πόδας Ἰδης,
 Ἴλιον λυέμεσσαν ὑπὸ πλῆθεισιν ἔχουσα,
 Ἴλιον ἀγλαὸν ἄστυ παλαρχυμένων ἠρώων,
 Ἴλιον, λυέπολιον Γοσφάων καὶ Ἀπόλλων,
 Ἴλιον, λυέχλαπαξαν Ἀθηνάη τε καὶ Ἥρη,
 Ξαύθω ἐπ' ὀρυ βέοντι, καὶ ἰδαίω Σιμόντι.
 πλεῖν δέ μετ', ἀιολίδος παρὰ πλάται ἠθεα γαίης,
 Αἰγὰς παρὰ χάλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλάσποντον.
 τῇ δ' ἐπιναμέταοισιν ἀγαυῶν παῖδες ἰώνων,
 Ἀγχιάλει γεγαῶτες ἐπὶ χθονός, ἧς διὰ μέσσης
 Μαίανδρος λιπαρῆσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις,
 Μιλίτου τε μεσηγύ καὶ ὀρυχώροιο Πριωῆς·
 Τάων ἀμφοτέρων γε βορειότερῳ ἐσίδιον
 παρὰ αἰλίῳ Ἐφείον, μέγα λιν πόλιν ἰοχεαίρης,
 ἔνθα θεῆ ποτὲ νηὸν ἀμαζονίδες τεύκοντο

πρέμνω

πρέμνω ἐνι πηλέεσσι, πειλώσιον δὴ δράσι θαῦμα.
 Μηονή δ' ἔπ' ἰππῶσι ἐπ' ἀντολίω τεταύυσαι,
 Τρωάων ὑπὸ λυέμενοι. Ἔθεν Πακτωλὸς ὀδεύων
 χρυσὸν ὀμοδὸν ἰνῆσιν ἐφ' ἠκόμην ἄ κελαρύζει.
 τῆ δ' ἂν ἔπ' ἰππῶσι καθήμενος εἶαρος ὄρη
 κύκνων εἰσαίοις λιγυρίω ὄπα, ποί τε καδ' ὕλλω
 ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀέξομην ἔπ' ἰππῶσι.
 πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν ἀσίδι τηλεδύωσιν,
 ἔξοχα δ' ἀμπεδίον μαϊάνδριον, ἔνθα Καύσσει
 ἠσυχὰ καχλάζοντος ἐπὶ ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
 ἔμην ἔδ' ἐγυαίκασι ὀνόσασαι, αἶ πει κείνο
 θεῖον ἔδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἀμμα βαλοῦσαι
 ὀρχεῦνται, θηπτόν ἠγαστόμηναι πει κύκλον,
 ὅτε Διωνύσοιο χροροσείας τελέοικεν,
 σίω καὶ ὄρθενικαί, νεοθηλέες οἶά τε νεβροί,
 σκαίροισιν ἰππῶσι ὅ περ σμαρκεῦντες ἀῆται
 ἡμερτοῖς δονέοισιν ἐπὶ σήθεσι χιτῶνας.
 ἀλλὰ τὰ μὲν λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μῆγονται.
 πρὸς δ' ἄλλα κεκλιμένω λυκίοι χθόνα ναμείλοισι,
 Ἐάνδου ἔπ' ἰππῶσι πειροῦσιν εὐρρείτου ποταμοῖο.
 ἔνθα βαθυκρήμοιο φαείνεια οὐρεα Ταύρου,
 παμφύλων καὶ μέλει, Κράζον δέ ἐφ' ἠμίζοισι.

κείθι δ' ἄν ἀδρήσας ὑπειράλιον πηλιέθεον
 Ἄσπενδον, ποταμοῖο παραῖρόον Εὐρυμέδοντος,
 ἔνθα συοκτονήσι Διωνάμην ἰλάονται.
 ἄλλα δ' ἐξείης παμφυλίδες εἰσὶ πόλεις,
 Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ Λυέμθεασα Φάσηλις.
 τῷ δ' ὡρὸς ἀντολίῳ μεσάτῳ χθόνα ναιετάουσιν
 ἴδριες ἐν πολέμοισι λυκάονες ἀκυλότοξοι.
 τοῖς δ' ἐπι, ποιδέων λιπαρόν πέδον, ἦχι πόλεις,
 Τρμισσός, Λύρβη τε, καὶ Λυέπολίσατο λαός
 πρὶν ποτ' ἀμυκλαίων, μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλ
 κείθεν δ' εἰς αὐγὰς σκολιὸν περιτέμνε' οἶμον (μη-
 πολλὸν ἔσω βεβαῦα πείδρομος Ἀμφιτείτη,
 γείτων ὄξειοιο πολυκλύσιο θαλάσσης·
 κείνός τοι κιλίκων πεισύρεται ἔθνεα κόλπος
 μακρὸς ἐπ' ἀντολίῳ, Ἀσίης δ' εἰνὰ καλῶσι.
 καὶ τῶ μὲν πλεόνων ποταμῶν ὄπι μίσγεται ὕδωρ
 τηλόθεν ἄρχομύων, Πυράμοιό τε, ἔ Πινάροιο,
 Κύδνα τε σκολοῖο μέσσην διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
 Ταρσὸν εὐκλειμύῳ, ὅθι δὴ ποτε πήρατος ἴπω
 Ταρσὸν ἀφείς, γάρω λίπεν ἔνομα, τῆμος ἀφ' ἴπ-
 ἔς Διὸς ἰέμενος πέσεν ἦρωος Βελλεροφόντης. (που
 κείθι δ' καὶ πεδίον τὸ δαλῆιον, ἔκτ' ἰνώτα

ἀνθρώπων ἀπαύδεν δλώμην ὅ ἐν δίασκε.
 πολλαὶ δὲ ἐξείης κιλίκων γεγάασι πόλεις,
 Λυρνησὸς, Μαλλός τε, καὶ Ἀρχιάλεια, Σόλοι τε.
 αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δὲ αὐτῆς ἀρχι θαλάσσης.
 τῆς δὲ ἐπικομμαγελωνῶν ἑδος, Συρείης τε πόλεις
 θινὸς ἐπὶ σρεπῆης περὶ μήκεες· ἀμφὶ γὰρ ὄλκός
 ἐς δύσιν ἔσραπια πολίης ἀλὸς, ἀρχὴ κολώνης
 ἔρεθ ἀρχιάλειο βαθυκρήμου κασίοιο.
 ῥηϊδίως δὲ δὴ τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι
 γαίῶν Ἀσίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
 μηδὲ ἀνέμοις φορέοιτο πονηδέντων χάρις ἔργων.
 εἰ γὰρ μοι σάφα πλώδε κατὰ φρέσαστο κέλδουτον,
 ἢ τάχα κεν ἄλλοισιν ἐπισημῶς ἀγορεύοις
 καὶ ποταμοῖς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἐκάστην.
 γῆμα μὲν ἔν πούρεσιν ἐπὶ πληρῆσι τεύχθω,
 πεπταμῶν δολιχῶσιν ἐπὶ δὴ τολίω πεδίοισιν.
 οἶδα γὰρ ἐν περὶ τοῖσιν ἐμεδ εἰπόντος ἀκούσας
 πᾶσαν ἕως ἰνδῶν Ἀσίω ὄρος ἀσδιχα τέμνειν·
 κεινὸ τοι ἐν πληρῆσι βορειότρον τελείοιτο,
 Νείλος δὲ ἑσπέριον πληρὸν πέλοι, αὐτὰρ ἑῶν,
 ἰνδικὸς Ὠκεανὸς νότιον δὲ ἀλὸς οἶδματ' ἐρυθρῆς·
 φράζεο δὲ ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπὶ αὐγὰς ἰζομαι ἤδη,

ἄρξ' ἀμφοσ Συρέηθεν, ὄθεν λίπον· ἐδὲ δὴ ἔμοιγε
 μῦθου ἅ τε ψευθέντος ἀνὴρ ἔπρωμωμήσατο.
 ἀλλ' ἦτοι Συρέη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐπέυθεν ἔρπει
 ἐς νότον, ἀνθλίωτε, πολὺπλοιν αἶαν ἔχουσα,
 ἠὲ Κοίλιωσινέποισιν ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῶ
 μέσση κῆχθαμαλλῶ ὀρέων δύο πεσόντες ἔχουσιν,
 ἕσπερ εἰοῦ Κασίοιο, καὶ ἠώεσσι Λιβυόιο.
 καὶ τῶ μὲν πολλοῖ τε κῆ ὄλβιοι δὴ δρες ἔχουσιν,
 ἔχ' ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφί·
 οἱ μὲν ἐπ' ἠπειρῶ, τῶσιν δ' οὐρεσι καλέονται·
 οἱ δ' ἁλὸς ἐπίεσθοντες, ἐπωνυμίω Φοίνικες,
 τῶσιν δ' ἀνδρῶν γλυκῆς, οἱ ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
 οἱ πεσόντοι νήεσσι ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
 πεσόντοι δ' ἐμπορείης ἀλιθινέος ἐμνήσαντο,
 καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφρέσαντο·
 οἱ τ' Ἴόπην, κῆ Γάζαν, Ἐλαίδα τ' ἐνναίοισι,
 καὶ Τύρον ὠγυγίω, Βηρυτῆ τ' αἶαν ἑρανίω,
 Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
 ναομένω χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοσσελιωοῖο,
 κῆ Τρίπολιν λιπαρῶ, Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε,
 Λαοδίκην δ', ἠ καίται ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης,
 κῆ ποσιδήϊα ἔργα, ἕϊερα τέμπεα Δάφνης,

ἠχίππῳ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια.
 αὐτὰρ ἐνὶ μέσσησιν, Ἀπαμείης πολίεθρον
 τῆ δ' ἑσθλῆσιν ἀντολίω κατὰ σὺν ἑσθλῆσιν Ὠρόντης
 ἀσπίδος, Ἀντιόχοιο μέσσησιν διὰ γαῖαν ὀείζων.
 πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε ἔσθ' ἄλοτος ἐπλετο χώρα,
 μῆλ' ἀ τε φορβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
 τῆ δ' ἑσθλῆσιν ἰσθμῶσιν νοτιώτερον ὄμιον ὀδύων,
 ἀρράβικοδ' ἀσπίδος μύχαιον πόρον, ὅστε μεσηγυ
 εἰλείπεται Συρείης τε ἔσθ' Ἀρράβις ἐσθλῆσιν,
 τῆ δ' ἑσθλῆσιν ἀντολίω τετραμμένος, ἀχρὶς Ἰσθμῶν,
 κείθεν δ' ὀδύων δ' ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος,
 πολλὸν ἀνερχομένη, διαστῆ ζωαῖα δ' ἀσπίδος ἀσπίδος,
 πρὸς δ' ἑσθλῆσιν ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος ἀσπίδος.
 ἀρράβις ζέφυρον, περὶ δ' ἄροιο κελύδοις.
 πέλα δέ οἱ νοτιῆ τετραμμένη ἀντολίω δέ,
 κλύζει τ' ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν Ὠκεανοῖο.
 καὶ τῆσιν τοι θέσασιν μυθήσασιν ἐξοχα γὰρ μιν
 πασάων πολυόλβα καὶ ἀγλαὰ φθλα νέμονται.
 ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἐξοχα γὰρ ἐκείνησιν
 αἰεὶ κηώεσσι θυοῖσιν ὑπὸ λαρὸν ὀδύων
 ἠθύς, ἠσπύρνης, ἠδ' ὀδύων καλὰ μοιο,
 ἠκαὶ θέσασιν τοιο πεπαμνομένησιν λιβάνοιο,

ἢ κασίης· ἔτεόν γ' ἀνά χθόνα λύσατο κείνῳ
 Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον εὐρύρα Φέος παρὰ μηροῦ,
 τῷ καὶ γὰρ μύθῳ κηώδεα φύετο πάντα.
 μήλα δ' ἢ κὺ τῆμος λαοίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
 ἐν νομῷ, αὐτομάτοις δ' ἢ κατέρρεον ὕδασι λίμναι.
 ὄρνιθες δ' ἑτέρωθεν ἀοικητῶν ἀπὸ νήσων
 ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κινάμωνων.
 αὐτὰρ ὁ μὲν νεβεῖδα κατωμαδίῳ ἐπαύσατο,
 κιστῶν δ' ἡμερόσφι καλας ἔσεψεν ἐθάρας,
 ἀκροχάλιξ δ' οἴνω πλεκτοῖς ἀνέσφισατο θυροῖς
 μειδίῳ, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε,
 τοῦτέκεν εἰσέπινυτο λιβύῳ κομῶσιν ἄρουραι.
 ἔρεα δ' ἢ χερσῶν, ποταμοὶ δ' ἑτέρωθεν θυλαῖς.
 αὐτοὶ δ' ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,
 χερσῶσι πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσιν.
 ἀλλ' ἦτοι πῶρότοι μὲν ὑπὲρ κλιτῶν Λιβάνοιο
 ἀφνειοὶ ναίοισιν ἐπωνυμίῳ ναβατῶσι.
 αἴχρ' ἢ χαβλάσοι τε κὺ ἀρξέες· οἷς ἐπιγαῖα
 χαρμῆς ἐνναίει, κατενδυτῆρα περὶ δὸς αἴης.
 αὐτὰρ ἐρυθραῖης πλωρὸν ναίοισι θαλάσσης
 μινναῖοί τε, σάβαι τε, κὺ αἰγύγιοι κλέταβίωοι.
 τῶσα μὲν Ἀρράβίῳ πελώσια φέροντα νέμονται·

ἄλλα δέ τοι κὺ πλείεσσιν· ὡλεωθὲν γὰρ ὅτι μεγίστη
 τῆς ᾗ πρὸς ἀντιπράξαν ὑπαίριππὴν Ζεφύροιο,
 λυωθὲν ὀρεσκῶων παραφαίνεταί ἕδρας ἐρεμβῶν,
 οἱ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο
 γυμνοὶ κὺ κτελῶων Ἰπιδευέες· ἀμφὶ δὲ ἄρα σφιν
 εἶδει θαλπομήμοισι μελαίνεταί ἀυαλέθρησός·
 αὐτῶς δὲ οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἀλλὰ ἔχουσιν.
 ἕχως ἀδροβίων θράβων γῆμος· οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ.
 ἴσση μοῖραν ἅπασιν ἐπὶ ἀνδράσι θῆκατο δαίμων.
 αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο πρὸς αὐγὰς ἠΐσιοιο,
 τῆς ἐτέρης Συεῆς δολιχὴ μηκύνειαι αἶα,
 ἦχομένη καὶ μέγεις ἀλικλύσιοιο Σινώπης.
 τῆς δὲ ἦτοι μέσσης μὲν ἐπὶ ἠπείροιο βαθέης
 καππαδόκαι ναίοισι δαήμονες ἵπποοσιῶων
 ἀσύελοι δὲ ἀλὸς ἀΐχι, πρὸς σῶμα Τρῆμῶδοντος.
 τῆς ᾗ πρὸς ἀντιλίω ὀρέων ἀπὸ παμπαιόντων
 φαίνεται ἀπειρεσίχ ποταμοδρόος Εὐφρήταο,
 ὃς δὴ τοι πρῶτον μὲν ἀπὸ ἕρεθθρα μῆμοιοιο
 μακρὸς Ἰπὶ νότον εἶσι, πάλιν δὲ ἀϊκῶνας ἠΐξας
 ἀντίω ἠελίοιο μέσσην Βαβυλῶνα πρήσας,
 πρὸς δὲ εἰς ἀλὸς οἶδμα θολὴ ἀπὸ δῆλαι ἀχνίω,
 ἕσαπῆς πρῶτος Τερηδόνοιο ἐπίεσθον ὀδύων.

τόνδε μέτ' εἰς αὐγὰς ποταμῶν ὠκίσος ἀπαύτων
 Τίγρις εὐρρείτης φέρεται, ῥόον ἴσον ἐλαύνων,
 ἄσπονδον ἀνδρῶν ἰών, ὅσον ἔβδουμον ἤμδρ' ὀδεύσας
 Ἰφθίμος καὶ κραπνὸς ἀνὴρ ἀνύσσει ὀδίτης.
 ἔστι δὲ πρὸς κτ' μέσσα περὶ Ἰσθμοῦ ὕδασι λίμνη
 ἔνομα Θωνίτις, ἧς ἕκταται εἰς μυχὰ Τίγρις,
 δυνάων πολλὸν ἐνδεδεῖ πάλιν δι' Ἰξάυτις ἀναχθὼν
 ὀξυτέρων περὶ τοῖσι κατὰ ῥόον· ἐκ' αὖν ἐκείνου
 ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θωότερον ἄλλον ἴδιον.
 ὄαση δὲ Εὐρήτου καὶ Τίγρι' ἐνδοδιγαῖα,
 πλώδε περικλίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέποισιν·
 ἐμὲν τοι κείνης γε νομοῖς ὠνόασατο βούτης,
 οὐδ' ὅς τις σύρεισι κερώνυχα Πιδῶα γεραίρων,
 μήλοισι ἀγροῦλοισιν ἐφέσσεται· οὐδὲ μὲν ὕλλω
 παντοίῳ φυτοβρῆς ἀμὴρ ἀτελέσασατο καρπῶν.
 ἴσθ' ἴσθ' κείνης ἀροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
 ποίῳ, ἐν ᾗ νομοῖς θύανθ' ἄσας, ἐν ᾗ καὶ ἀνδρῶν
 φύτλω καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίῳ·
 τ' μὲν περὶ βορέῳ, λιπαρὴν χθόνα ναγεταίοισιν
 ἀνέρες θ' ἐμένιοι τε, καὶ ἀλγέμαχοι μαλιλωοί,
 ἔρεσι κεκλιμῆνοι ποταμοῦ περὶ παρ' Εὐρήτου
 πόνες, ἀφνειοί τε, καὶ ἄρειος δὲ δεδαῶτες.

περὶ

πρὸς ἵ νότον Βαβυλῶν ἱερὴ πόλις, ἠὲ ῥά τε πᾶσαν
 τείχεσιν ἀρραγέεσσιν Σεμίραμις ἐσεφθύωσεν·
 αὐτὰρ ἐπὶ ἀκροπόλῃ μέγαν δόμον εἶσατο Βήλω,
 χρυσῶ τ' ἠδὲ ἕβανῃ, καὶ δρυῶν ἀσκήσασα.
 καὶ τῆς τοι πεδίον πελώσιον, ἔνθα τε πολλοὶ
 ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπιπρεφέες πεφύασιν.
 ναὶ μὲν καὶ χρυσοῖο φέρει χειέτερον ἄλλο,
 ὑψηλὴ βρυλλὰ γλαυκὴν λίθον, ἢ περὶ χῶρον
 φύεται, ἐν περβολῆς ὀφειπιδος ἐνδοδιπέτρης.
 αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶν ὄπι πνοιῶν βορέας
 κιασοὶ, μεσαβάται τε, χαλωνῖται τε νέμονται.
 ἀλλ' ὅποτ' ἀρμενίων ὀρέων περπαροῖσιν ὀδεύσης
 εἰς αὐγὰς, τότε ἔπειτα τὰ μηδικὰ τέμπεα δῆεις.
 τῆν μὲν πρὸς βορέην ἐρεθιλέα γαῖαν ἔχουσι
 γηλοῖ τε, μάρδοι τε, καὶ δῦέρες ἀτροπατῆσοι.
 πρὸς ἵ νότον ναίοισιν ἀγαυῶν ἔθνεα μέδων,
 κείνης τοι γλυκῆς ἐρεκιδέος ἐκγεγαῶτες
 Αἰήταο θυγατρὸς ἀμύμονος ἠρωίνης.
 οὗτε δ' ἀκταίοιο δ' αἰρόον Ἰλισοῖο
 φάρμακ' ἐμήσατο λυγρὰ γόνω πανδιονίδαο,
 αἰδοῖ μὲν χῶρον κείνον λίπεν, ἐς δὲ βαθῆαν,
 πλαζομένη καὶ φάτας, ὁμῶνυμον ἵκετο γαῖαν,

ἔ μὲν ἕκασ' κόλχων· κόλχων γέ μὲν ἄϊαν ἰκέσθαι
 ἔ' οἱ ἔλω· μιλῶν γὰρ ἑοῦ δὴ δῖαστο πατρὸς.
 Τούνεκεν εἰσέπινυτο πολυφάρμακοι ἄνδρες ἕασι
 χάρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ' αὐτὰς
 πέτρας, αἱ φύοισιν ἀφείγ' ἀναρκισίττω,
 οἱ δ' ἕκασ' ἐν λασίησι νουασμένοι εἰαμενῆσι,
 πῶσα καλὰ νέμοντες ἄδλω βεβερότα μαλλοῖς,
 Ἔσπον ἐπ' ἀντολίω τετραμμένοι ἄχει πυλάων
 κασιπείων, αἱ τ' εἰσὶ βαθυνομήας ὑπὸ πέτρας,
 κληῖδες γαίης ἀσηπιδος, ἦχι κέλιδος
 ἐκτέτατ' ἐς βορέω τε ἔς νότον ἐρχομένοισιν,
 ἢ μὲν ἐς ὑρικανίους, ἢ δὲ ἔρεα περσίδος αἴης.
 ἀλλ' ἦτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα κασιπείων
 παρδοὶ ναιετάουσιν ἄρηϊοι ἀκυλότοξοι,
 παντοῖς πολέμοιο δαήμονες· ἔ γδ' ἀρότρῳ
 αὐλακὶ ὀπιθύνουσι, διασχίζοντες ἄρ' ἔρας,
 ἔδ' ἔ μὲν ἐν νήεσιν ἄλα τμήγεσι ἐρείμοις,
 ἔδ' ἐνομῶ φέρβοισι βοῶν γῆϛ· ἐκ τ' ἡμέθλης
 νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἵπποσσιῦησι μῆγονται·
 αἰεὶ δὲ ἠχέασαν ἀνά χθόνα δούπος ἀκόντων,
 ἢ βελέων· πάντη δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
 θυόνων· ἔ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσα δαί,

πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρλιω ἰδρῶσι παλιῶα.
 φέρβονται δὲ ἀγρησι δορυκότητου βιότοιο.
 ἀλλ' ἔμπης κ' ἴθ' ἔπειν ἀμαμακέτοις πρ' ἔοντας
 Αὐθονίε βασιλῆϊ ἐπεπρήϊνεν ἀκωκή.
 εἰ δέ σε καὶ πέρσας ἰδέειν Γλυκὺς ἴμερος αἰρεῖ,
 ἀφραδέως δὴ σοι καὶ τῆν γένος αὐδήσαιμι,
 καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελύδοις.
 μοῦνοι γάρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχρεισι,
 μοῦνοι δὲ ἀσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔδειπτο,
 ὅπως τε Μηονίῳ καὶ Σάρδιας ἔξαλάπαξαν.
 χρύσεά τοι κείνων μὲν ἔπ' ἰχθῶσι τύχεα φωτῆν,
 χρύσεια δ' αὖθι' ἵπποισιν ἔπ' ἰσοματῶσι χαλινά,
 χρυσῶ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα.
 Ἔσπος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείρετος. ἀλλὰ τοι εἴη
 πρὸς ὅλη μεγάροισι ποδῖδρομος ἔρεσι γαῖα,
 κασιπῶν πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχρουσα,
 ἤκομένη καὶ μέγαις ὀμωνύμου Ἀμφιτείτης.
 διχθὰ δέ μιν ναῖοισι διασαδόν· οἱ μὲν ὑπ' ἄρκτοις
 Ἐξοφόρων σκιεροῖσι παρήμμοι ἔρεσι μῆδων·
 Ἐ μὲν ἰσθμῶν, Ἐ δὲ ἐς νότον, ἀχρὶ θαλάσσης.
 ποσῶτα σάβασι, μὲν τῶν δὲ πασαργάδασι ἀχρὶ ἴθα-
 ἄλλοι δὲ οἰναῖοισι διδυδίχα πρὸς δα γαῖαν. (σκοί,

καὶ πλὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περπαίνουσι,
 τῆ καὶ τῆ σκολιῆσιν ἐλαυνόμενοι περὶ χοῆσι·
 χερεὶς μὲν Κόρυθος ἴσθι μέγας, χερεὶς ἡ Χόασσις
 ἤκων ἰνδὸν ὕδωρ, παρὰ τε ρείων χθόνα Σούτων.
 τῆ δὲ δὴ ἐπὶ πλυρῆσιν ἴδοις βίωπὸν ἀχάτιον
 κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὄν ῥ' ἀπὸ πέτρης
 χήμερὶς ποταμοῖο κατὰ σύροισι χερσίδρα·
 αἰεὶ δὲ αὐτὰροῖο γεγηθότες εἰς αἰέμοιο
 καρποὶ τηλεθάουσι ἐπήτεμοι ἀλλήλοισι.
 φερέζο δὲ εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον ἀσίδος αἴης·
 ἐγὼ δὲ γὰρ τοὶ πέζα τελείετα ἠπειροῖο.
 ἦτοι μὲν παρὰ χερματὸν περὶτικὸν Ὠκεανοῖο
 καρμανοὶ ναῖοισιν ὑπὸ ἠελίῳ δμύοντι,
 περὶσίδος ἐκ ἀπαύβου διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
 οἱ μὲν ὑπειρέθιοι, τοὶ δὲ ἐνδεδεν ἠπειρωταί.
 τῶν ἡ πρὸς ἀντολίῳ χερωσῶν ἤκετα αἶα
 γάτων Ὠκεανὸν μεγακῆτερος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
 ἰνδὸν παρὰ ποταμὸν νόποι σκύδα ἐναῖοισιν,
 ὅς ῥά τ' ἐρυθραῖης κατ' ἐναντίον εἰσι θαλάσσης,
 λαβρότατον ῥόον ὠκύν ἐπὶ νότον ὄρθον ἠαίνων,
 ἀρξάμενος τῶν περὶ τὸν Καυκάσου ἰωμένοντος·
 διασὰ δὲ οἱ σῶματ' ἴσθι, μέσσην δ' ἐπὶ δέδρομενῆτος.

νῆσον, τὴν καλέουσι Ἰππιδόνηοι Παζαλινῶ·
 κείνος τοι πολέων δόποτέμενεται ἔθνεα Φωτῆρ.
 ἥτοι μὲν δυνόντος Ἰπὶ κλίσην ἠελίοιο,
 ὠρεῖται τ' ἀεὶ βας τε, λινοχλαίνοις τ' ἄρα χῶτας,
 σαφραΐδας δ' ὄσσοις τε παρὰ πύχ' Ἰαρπανισοῖο
 Ξυῆ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίῳ δριλωίς,
 εἰ χθόνα ναεῖτοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῆ
 ψάμμῳ πεπληθῆσαν, ἰδὲ ῥώπεσι δασῆδου·
 ἀλλ' ἐμπης ζῶησιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλθουσι·
 ἄλλον γὰρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει·
 πάντη γὰρ λίθος ὄβιν ἐρυθεοδ' κουραλίοιο,
 πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβας ὠδίνοιοι
 χρυσοῦς κυανῆς τε καλῶ πλάκα σαπφείροιο,
 τῆς δόποτε μὲν μοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
 πρὸς δ' αὖτας, ἰνδῶν ἐρατεινὴ πέπλαται αἶα
 πασάων πυμάτη, παρὰ χάλεσιν Ὠκεανοῖο.
 ἰὺ ῥά τ' ἀνδρόχόμεν' ὁ μακάρων Ἰπὶ ἔργα κ' ἀν-
 ἠήσιος πρὸς τῆσιν Ἰπὶ φλέγ' ἀκλίναςι. (δρῶν
 τῶ γαίης ναεῖται μὲν ὑπὸ χροῶ κυκλώοιοι
 δεσπέσιον λιπόωντες, εἰδδ' ἰδ' ἰακίνθῳ
 ποταῖτας φορέουσι Ἰπὶ κράτεσφιν ἐθῆρας.
 τῆρ' δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλῶοιοι χυθῆλιω,

ψάμμιν ἐυγάμπησι λαχάνοντες μακέλησιν,
 οἱ δ' ἴσους ὑφώσι λιμβέας, οἱ δ' ἕφεφώτων
 ἀργυφέοις περιθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας·
 ἄλλοι δ' ἰχνύουσιν ἐπὶ περβολῆσιν ἀνέφρον,
 ἢ πουβηρύλλε Γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
 μδρμαίροντ', ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἰάσπιν,
 ἢ κ' γλαυκίοντα λίθον καθαροῖο τοπάξ,
 κ' γλυκερὴν ἀμέδυσον ὑπὲρ ἕμα πορφυρέουσαν·
 παντοῖον γὰρ γὰρ μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
 ἀνάοις ποταμοῖσι κατὰ ῥύτος ἐνθα καὶ ἐνθα,
 ναὶ μὲν κ' λειμῶνες αἰεὶ κομῶσι πετῆλοισι.
 ἄλλοθι μὲν γὰρ κέλεθ' ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὐτε
 ἔλαμπε πλεθρῶσιν ἐρυθραίου καλάμοιο.
 Φράζο δ' ὡς τοι γῆμα κ' ὡς ποταμοῖς ἐνέποιμι,
 ἔρεά τ' ἐωμόσεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
 ἢ τοι μὲν πύρεωσιν ἐπὶ πλεθρῆσιν ἄρηρε
 πάσσοι λοξῆσιν, ἀλιγκίη εἰδέϊ ῥόμβε.
 ἀλλὰ τοι ἑσπερείοις μὲν ὁμοῦ εἰος ἴδασιν ἰνδὸς
 γαῖδου ἀπολήμῃ, νόπον δ' ἀλὸς οἶδματ' ἐρυθρῆς,
 Γάγῃς δ' εἰς αὐτὰς, ὃ ἢ Κούχατος ἐς πόλον ἀρκτων.
 καὶ τίω μὲν πολλοί τε κ' ὄλβιοι ἀνδρες ἔχουσιν,
 οὐχ ἅμα ναμετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς

κερκίμενοι· ποταμοὶ μὲν ἀπειρεσίαι πέλας ἰνδοῦ
 δαρδανέες, τότι λυξὸν δ' ὀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίην
 συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ἰθάκης.
 τοῖς δ' ἐπὶ κ' Κώφης τέλος ἔπειθ' ἄρ' ἔργου δίνης·
 τῶν δ' ἢ μέσοι ναῖοισι σάβαι καὶ ἄξιλοι ἄνδρες,
 σκόδροι δ' ἐξείης· ἐπὶ δ' ἔσπεται ἀγρία φάλα
 πευκανέων· μὲν τοῖς δὲ, Διωνύουσι θεράποντες
 γαργαρέλαι ναῖοισιν, ὅτι χρυσοῖο γνέθλιω
 δαδαλέω Ἰπανίς τε φέρει, θεῖός τε Μέγαρρος,
 λαβρότατοι ποταμῶν· δ' ὀπὸ δ' ἔρεθ' Ἡμωδοῖο
 ὄρνυμμοὶ περρέοισιν ἔπι γαλήνην δα χάρω,
 πρὸς νότον ἠκόμμοι παρὰ τέρματα κωλίδος αἴης·
 ἢ δ' ἢ τοὶ περρέοισιν ἐπὶ Ὠκεανὸν βαθυδίνω,
 ἠλίβατος, τεχνόισι δυσέμβατος οἰωνοῖσι,
 τύνεκά μιν ἔφωτες ἔπικλείοισιν ἄορνιν.
 ἔστι δὲ τις θητὸς εὐρρείπλω παρὰ Γάπλω
 χῶρος ἱμῆεις τε καὶ ἱερός, ὃν ποτε Βάκχος
 θυμῶν ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἀβραὶ
 λυαίων νεβεῖδες εἰς ἀσπίδας, εἰς δ' ἰσίδηρον
 θυρσοὶ μαμῶωντο, κ' εἰς ἀπειρήμα δρακόντων,
 ζωστῆρες δ' ἐλικές τε πολυγάμπης Ἐλίνοιο, ἢ
 τῆμος ὅτ' ἀφραδίησι θεῶ ἀπήμησαν ἑορτήν·

Τῷ ἕκῃ νυκτὶ μὲν ἐφημίξωτο κέλδων,
 κόσμῳ δ' ἐσήσαντο σὺν ἡάσιν ὄργια πάντα·
 αὐτὸς δ' ὅππῳτε Φόλα κελαινῶν ὠλεσεν ἰνδῶν,
 ἡμῶδων ὀρέων ἐπέβησατο, τῷ ἰσὸν πέζω
 ἢ κεταῖ ἡώοιο μέγας ῥόος Ωκεθυοῖο·
 ἔνθα δ' ὁ σήλας σήσας πᾶσι τῆματα γαίης,
 κατχάλων μὲν χεῖμα κατήλυθεν Ἰσμυλοῖο.
 Ἔσσοι μὲν κτ' ἰσὸν ὑπ' ἄνδρες ἕασιν·
 ἄλλοι δ' ἔνθα κ' ἔνθα κατ' ἡπίροις ἀλλόωνται
 μυελίοι, οἷς ἐκ ἄντες ἄριφραδέως ἀγορεύουσι
 θνητὸς ἑών· μοῦοι δ' ἔθει ῥέα πάντα διώονται.
 αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα δεμείλια τορνῶσαντο,
 καὶ βαδὺν οἶμον ἐδέξαν ἀμετρῆτοιο θαλάσσης·
 αὐτοὶ δ' ἐμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήρωτο,
 ἄστρα διακρίναντες, ἐκληρώσαντο δ' ἐκάσῳ
 μοῖραν ἔχον πόντοιο καὶ ἡπίροιο βαθείης,
 τῷ ῥα κ' ἀλλοίῳ ρυσμῷ φύσιν ἔλλαχ' ἐκάσῃ.
 ἢ μὲν γὰρ λαβὴ τε καὶ ἄργινόεσσα τέτυκται,
 ἢ δ' ἐκελαινοτέρῃ, ἢ δ' ἀμφοτέρων λάχε μορφῆ.
 ἄλλη δ' Ἀστυείης ἐναλιχίῃ δῦθει μίλτου,
 ἄλλα δ' ἀλλοῖαι τῶς γὰρ μέγας ἐφρασατο Ζεὺς.
 ἔτῳς δῦθετοῖσι ἐτφοῖα πάντα τέτυκται.

ὕμεις δὲ ἠπειροὶ τε, καὶ εἰν ἀλὶ χαίρετε νῆσοι,
 ὕδατά τ' Ὠκεανοῖο, καὶ ἰερά χεύματα πόντου,
 καὶ ποταμοὶ, κρῦαί τε, καὶ ἔρεα βρασηέντα.
 ἦδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
 ἦδη δὲ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλὰ μοι ὕμνων
 αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξι' εἴη ἀμοιβή.

ÆVARIARVM LECTIIONVM
 ADNOTATIO.

- pag. 3, vers. 2. αἰδρῶν ἀσπίδα φύλα,
 6. βῦρυτέρη βέβαυα, quam lectionem Auienus reddidit,
 Sed matutino quâ cælum sole rubescit,
 Latior. -
 9. ὡς ἄτον μὲν Λιβύην, & alias ὡς ὅτι μὲν Λιβύην, Rhe-
 mnius postremam reddidit.
 4. νοτίωτατον. quam impressimus probavit Rhemnius.
 14. ὄθενος Ὠκεανοῖο.
 5, 4. ἔθ' ὅς ἀγκῶν ἐστέτασαι,
 10. ἀλγετέμνη, Rhemnius. Auienus, τί κτι,
 Primus in orbe sinus vasti maris æquora gignit
 Gurgitis Hesperij. -
 7, 3. ἔβ' ἠὲ πόντος. sicque legisse Auienus videtur. vertit
 enina

Sardonιάque dehinc moles circumflua cingit,
Æquoris & cano spumant freta concita fluctu.

7, 4. τὸνδε μέτ' ὠρύεσθαι. & μοχ, αὐτὰρ ὄψ' ἔθεν.

10. ὠρύεσθαι μέτωπον, Rhemnius hanc lectiōnem reddit.

10, 6. ἢ μὲν ὑπαμοτιή, ἢ καὶ καλέοισι Κάρσμβων

10. ὀλκᾶσ' ὅπτι τείπιν ἢ μὲν ἀνάσσει.

14. μόνη δὲ τοι ἔστι Κάρσμβοις, Rhemnius & Auienus hęc lectiōnem probarunt hic,

-excedit confinia sola Carambis

In boream vergens. ille,

Extra quam, boream quo scandit, sola Carambis.

18. οἶδ' μαθα λίμνης

11, 11. ἀρχὴ θαλάσσης, sic Auienus,

- istius ora

Terminus immensis Arabum concluditur vndis.

13, 2. Κυρήνη τ' ὑπὸ πυργος, sic Auienus,

Ast at Cyrene propter vetus, erigiturque

Vrbs procera arces. - Rhēnius βίππος interpretatur.

Cæterū à tertio huius pagellæ versu, hos quatuor quidam codices habuerunt, quos tamen non legunt veteres illi duo interpretes.

κείθεν δ' εἰς δυσμὰς Λιβύης ὅθι φαίνεται θρηή,

Μαυδρός ἐρήρησαι, Σάλαθός τε ῥόον Τραχυνήχει

εἴθ' ἄνα νηξίτιδος ἀίλασ' ὄν' ὕδαρ Νίχαρτ' αὐτὸς

πέπλαται ὀλκὸν μυσίον ἀγθίοπεσσιν ἐλίσσω

4. ἀίχίχαι

14, . πείρα Τραχίνης. & 8. ἀίλα τίκνα

- 1, 1. ἤχι τε μακρὰ φαίνονται σχεπιαί
- 17, 8. αὐτῆς ἔγραφα λίμνης
 11. ἰππῶ ποδῆς τε γελωνοῖ, ἢ δὲ ἀγάθουροι, Auienus legit,
 -celerésque Geloni,
- 18, 2, Α πένινον
- 19, 1. πορθμίδα τείνη.
 14. ἰερόν πέδον ἤχι μέλα θρον ἀγρόν
 22. τῆ δὲ ἔπι, & versu sequenti ἔω' αὐσονίους,
- 21, 1. ποτὶ χέρσοις, sicque legisse Ruffus Auienus videtur.
 3. σχελιῶν δέμας
 19. καὶ ξυμὸν ἐφ' Ἑλλάδος. & versu sequenti πολυδιήτω
- 22, 3. Α σήθεν
 12. πωρὸς ἡδ' ἐρχομένη. & sequenti, πωρῶδὲ γυμνῷ
 21. ἀπείριος ἐστὶ φαίνονται.
- 23, 3. Τεναχίης
 11. Δελφίης, alias Δελφίνης, & Δελφίνος.
- 24, 4. αἴχι ὃ Βύσσος. Auienus & Rhénius, Ebusus. versu
 sequenti, καὶ ἐπὶ ἔρατος εἰν αἰλί
 11, χειρὸν ἐν δὲ ἔμω.
- 25, 7. ἰκτυγίω μετὰ πέτρην
 12. πωρὸς ἀγὰς ἰονίω, sicque Ruffus & Fannius Rhe-
 mnius legit.
- 26, 3. ποτὶ νόρον, Fannius legit. Ruffus cum impresso facit,
 -hæc tamen axem
 Respicit occiduum.- ita ille paulo supra καλαερίαι,
 hic καλαυρίδω.
- 27, 16. ἡλβᾶτοιο πελίωας. quam lectionem Ruffus con-
 firmat:

- patula prospectus arua Pilenæ.

- 28, 7. ἐπήρατον ἔλλαχε ἱμελῶ.
34, 5. corrige, σαυρομάτας
11. νότιοι τε καὶ ζεφύριοι
36, 16. ὑρχάνιοι ταυρογίτ'. Latini duobus interpretes illi veteres
ἀπυροί legerunt.
37, 13. Φρονοί τε. cum impresso interpretes faciunt.
41, 6. καὶ ὕδωρ
13. θητόν ἀμειβόμενον
22. παμφυλίων
43, 13. πᾶσιν ἐς ἡλίαν Ασίαν
45, 8. κέλυπος πύματων ῥόον
10. ἀχρὶ σερραῶν
46, 8. χαλβάσιοι
49, 15. γηροί τε. Auienus Gerri. Rhemnius Gerri. in eodem
versu legitur etiam ἀτραματινοί
51, 6. καυκασίων πιλέων
53, 5. Παρνήσιο. alias Παρπημισίω
54, 16. ἦτοι μὲν τελασῆσιν
55, 6. σκύθροισι, & σκυθροῖσι
7. πεπελεκῶν
8. γερμασίδα.

PARISIIS, M. D. LVI.

EXCVDEBAT Guil. Morelius, in Græcis
Typographus Reus.

1

DIONYSII AFRI ORBIS

Ambitus, Rhamnio Fannio gram-
matico interprete.



Aturæ genitor quæ mundum
continet omnem,
Annue rex cæli, positum tellu-
ris & vndæ,
In quas imperium mortalibus
ipse dedisti,

Materiæ tantæ me promere carmine digno.

INCIPiens terræ tractus, pontique meatus,
Et fluuios canere, atq; vrbes, populósq; per orbē
Discretos, latè refluxum memorare parabo
Oceanum: tellus quo cingitur æquore tota,
Insula ceu sese diffundens littore vasto:
Non tamē assiduo teres vndique margine circū
Clauditur hæc, bifido sed brachia littore pandēs,
Arctatur rapidos cursus ad solis vtrinque,
Assimilis fundæ. sed quanuis corpore toto
Vna sit hæc, homines treis dicūt esse diremptas,
Et primam Libyen, pòst Europen, Asiamq;:
Sed Libyam Europæ discernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atque ostia Nili,
Quâ Boreæ excurrit Memphitis terra sub axes,
Atque locum vouit Spartano fama Canopo.
Sed terras Aquilo quâ frigore damnat iniquo,
Europen Asiæ Tanais disiungit ab oris,
Sauromatas relinquens, Scythiâ qui gurgite vasto

Præstringit, præcepſq; ruit Mæotida poſcens.
 At medius finis iamã decliuſ ad Auſtrum eſt,
 Quas Helleſponti fauces dixere priores,
 Sed magis auſtralis ſunt terminus hoſtia Nili:
 Per mare ſic fluuióſque patés diſcernitur orbis.

Aſt alij terris malunt diſcernere terras.
 Finibus eſt Aſiæ latus arctum lingua ſupernis,
 Caſpia quam mediam faciūt, atque æquora Póti
 Euxini: locus hic diſcrimen dicitur eſſe
 Europæ, atque Aſiæ diſiungens ruribus arua.
 Aſt alius finis longiſſimus exit in Auſtros,
 Qui ſecat Ægypti terras, æquórque Sabæum.
 Separat hic Libyen Aſiæ confinia rumpens.
 Talia mortales perhibent diſcrimina terræ.

Circuit Oceani gurges tamé vndique vaſtus,
 Qui quanuis vnus ſit, plurima nomina ſumit:
 Finibus Heſperiis Atlanicus ille vocatur:
 At Boreæ quâ gens feruēs Arimaſpa ſub armis,
 Dicitur ille piger, nec non Saturnius idem.
 Mortuus aſt aliis, minimo quòd lumine ſolis
 Perfruitur: tardè radios nam ſuſcipit ortus,
 Nubibus & craſſis premitur, nimbisq; grauatur.
 Vnde autem primo conſcendit lumine Titan
 Eoúmque vocát, atque Indum nomine pontū.
 Sed quâ deuexus calidum polus excipit Auſtrū,
 Æthiopúmque ſimul pelag^o, Rubrūq; vocatur,
 Quâ deſerta patet tellus ardore peruſta.
 Circuit Oceanus ſic totum maximus orbem,
 Nominibus variis celebratus, & æquore tanto.

Hinc atque inde sinus penetrabilis efficit ille
 Exiguos multos, dirimēs mare, quatuor amplos.
 Perfecat Hesperium primus qui porgitur vndis,
 Pamphylūmque latus Libyæ portendit ab oris.
 Hic minor est, reliquis maior, quem Caspia tellus
 Suscipit intrantem vastis Aquilonis ab vndis
 Nomine Saturni, quod Tethys possidet æquor:
 Caspius iste sinus simul Hircaniūsq̄ vocatur.
 At duo qui veniunt Australis ab æquore ponti,
 Hic supra currens mare Persidis efficit altum
 E regione situs, qua Caspia voluitur vnda.
 Fluctuat ast alter, Panchæaque littora pulsat,
 Euxini contra pelagus protentus in Austros,
 Hosce sinus perhibent, quos Tethyos efficit vnda:
 Maiores nam sunt alij, multique minores.

Nunc maris Hesperij lustrabo carmine tractus,
 Flexibus in variis quo frangitur æquore pontus,
 Astringens pelago terras, circumfluus illis,
 Montibus, & radens suppositas vrbibus oras.
 Adsis ô numen studiorum præsul & artis,
 Ordine principium capiens Atlantis ab vnda,
 Herculeo celebrant quam metę munere Gades,
 Cæliferasque tenet stans Atlas monte columnas.
 Est primus vastis qui pontus Ibericus vndis
 Diuidit Europen Libya, communis vtrique.
 Hinc atque hinc Stelę sunt: ambę littora cernunt,
 Hęc Libyes, hęc Europes aduersa tuendo.
 Gallicus hunc gurges qui Celtica littora pulsat,
 Excipit, hunc sequitur Ligurū cognomine dictus,

Quâ domini rerum terris creuere Latinis,
 Ad petram Leucen, Aquilonis ab axe reductus,
 Quę freta Sicanię concludit littore curuo
 Insula. sed Cynos propriis pulsatur ab vndis
 Intra Sardoum pelagus Celtumque refusus:
 Inde salis tumidus Tyrrheni voluitur ęstus
 Ad partes vergens Australes. excipit illum
 Sicanię gurges solis deflexus ad ortus,
 Qui procul effusus Pachyni tenditur oris
 Ad Creten, summam quâ prominet equore rupē,
 Quâ Gortyna potēs, mediis qua Phæstos in aruis.
 Arietis hanc rupem simulantem vertice frontem,
 Pro merito Graij *χρῖοῦ* dixere *μέταπρον*.
 Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
 Illinc incipiens extenditur Adria vastus
 Ad Boream penetrans pelago, solémque cadētem.
 Ionius pariter sinus hic perhibetur ab orbe.
 Diuidit & geminas diuersis partibus oras,
 Quas tamen extremas coniungit terminus vnus.
 Ad dextram partem protenditur Illyris alma:
 Post hanc Dalmatię populorum Martia tellus.
 Ad leuam Aufonię porrectus continet Isthmos,
 Quę tria circundant maria vndique littore curuo,
 Tyrrhenum, Siculum, necnō simul Adria vastus.
 Finibus at propriis exceptant singula ventos,
 Tyrrhenū Zephyro, Siculum sed tūditur Austro,
 Adria succurrens Eoo frangitur Euro.
 At post Sicaniam tractu diffunditur alto
 Ad Syrtin pelagus, Libycis quæ cingitur oris.

Maiorem postquam minor excipit, æquora longè,
 Atque sinu gemino resonantia littora pulsant.
 Finibus à Siculis Cretæum tenditur æquor,
 Ad solis veniens ortus, Salmonida poscens,
 Dicitur Eous qui Cretæ terminus esse.
 Post hanc est geminū mare vastum fluctibus atris,
 Fluctibus Ismarici Boreæ quod tunditur atris,
 Quod ruit aduersus celsæ de partibus Arcti.
 Quod prius est Phariū perhibent: hoc littorū tāgit
 Præcipitis Casij montis. post vnda secunda
 Sidonium est pelagus, penetrat qua gurgite pōtus
 Iſicus Arctois ad partes æquore vergens,
 Non longè reclus, Cilicum nam frangitur oris.
 Hinc Zephyros poscēs veluti draco flectit vndis,
 Quòd iuga montiuagus vastat, syluâsque fatigat.
 Partibus extremis Pamphylia clauditur isto,
 Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
 At procul hūc Zephyrus finit Patareide summa.
 Post hæc Arctois ad partes aspice rursus
 Ægeum, superat qui fluctibus æquora cuncta,
 Dispersas vasto Sporadas qui gurgite cingit.
 Terminat hūc Imbros, pariter Tenedósque; coërcēs,
 Angusta trahitur quâ fauce Propontidis vnda,
 Asia quam supra populis distenditur amplis,
 Ad Notiam partem quâ latus ducitur Isthmos.
 Threicius sequitur post Bosporus hostia Ponti.
 Hoc nullum perhibent terras angustius orbis
 Esse fretum dirimēs. hīc sunt Symplegades arctæ.
 Panditur hīc Ponti pelagus Titanis ad ortus,

Quod petit obliquo Boream, solémque meatu.
 Hinc atque hinc medio percurrunt æquore colles,
 Vnus qui veniens Asia de parte Carambis
 Dicitur Australi, sed contra finibus alter
 Prominet Europæ, hunc *χρῖς* dixere *μέγαντον*.
 Ergo conueniunt aduersi gurgite tanto
 Distantes, quantum ternis transire diebus
 Eualeat nauis, bimarem sic æquore Pontum
 Aspicias similem cornu quod flectitur arcus
 Neruo curuati distento, dextera neruum
 Assimulat: recto trahitur nam linea ductu:
 Extra quam, Boream quo scandit, sola Carambis.
 Sed formam cornu geminatis flexibus edit
 Littus quod Pontum cingit sub parte sinistra,
 In quam Mæotis penetrans Aquilonis ad axes,
 Quam Scythicæ gentes circundât vndique ripis,
 Et matrem Ponti perhibent Mæotidis vndam.
 Scilicet hic Ponti vix exit gurgite multo
 Cimmericum torrés per Bosporon hic vbi Taurû,
 Cimmerici gelidis habitant sub finibus vnum.
 Hæc maris est species, spléndens hæc forma pfundi.
 Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
 Vt cernas animo non visas lumine terras,
 Atque docens alios lauderis pectore docto.
 Incipiens Libyæ tenuisque à Tethyos vndis
 Oceanus, Tyrias qui pulsat gurgite Gades,
 Tenditur ad Notias partes, & solis ad ortus.
 Et mensæ formam reddit mensuris arctæ,
 Quam tradunt terræ non æqua margine cinctam.

Terminat hæc fines Rubri propè littora ponti,
 Latos Æthiopum populos, quos possidet alter,
 Quem calidis iuxta terris pascuntur Erempi,
 Hos pelli similes pardi dixere priores.
 Nanque solum squallens vrbes distinguit opacas,
 Hac fitis, hac humor latos variatur in agros.
 Sed summam Libyen habitant ad Tethyos vndas,
 Alcidæ quæ sunt statux Maurusia plebes.
 Post hos immensæ Nomadum de semine gentes
 Atque Masæfylj, nec non Masylia proles.
 Saltibus hos duris asper syluisque vagantes,
 Victus alit sæua quæsitus cæde ferarum,
 Scilicet ignaros terras proscindere aratris,
 Agricolâsque boues plaustris domitare sonoris,
 Nanque errât nemorum per dumos more ferarû.
 Quos propè tenduntur fines Carthaginis altæ,
 Perpetuas Tyriis celebrat quæ condita laudes.
 Qua regnans felix Dido per secula viuit,
 Atque pudicitiam non perdit carmine ficto.
 Hanc minor insequitur Syrtis, maiôrque secunda,
 Qua tumor immensus Tyrtheni pellitur æstus,
 Accelsûque furit, siccisque receptus harenis.
 Ast inter Syrteis vrbs est quam nomine dicunt
 Esse Neapolin, hanc supra iustissimâ fertur
 Hospitiis gaudens gens degere Lotophagorum.
 Hos licet ad fines desertas cernere terras
 Extinctis populis Nasamonum Marte Latino.
 Asbylæ post hos terrarum rura tenentes,
 In medio summis Libycis & gentibus Ammon,

Necnon Cyrene clarorum mater equorum,
 Urbis Amyclææ proles quam condidit olim.
 Marmaridæ post hos Ægyptia flumina vertunt,
 Getulique super sunt, vicinique Nigretes.
 Continuo post hos sequitur *Φαυρία* tellus:
 Hanc habitant iuxta Garamantes Debrite clari,
 Quæ superat cunctas vrbs miro munere fontis,
 Frigore qui noctis feruet calefactus & umbris:
 At solis friget radiis glacialis & igni.
 Omnibus extrema populis clauduntur in ora
 Æthiopes, Libyes, vbi finit littore Cerne
 Oceanum nimio quæ pulsata sole calentem.
 Nec longè feruent Blenyorum collibus agri.
 Hinc fluuij pinguis descendunt flumina Nili
 Partibus à Libycis, qui currens solis ad ortus
 Siris ab Æthiopum populis cognomine fertur,
 Versum cultores Nilum dixerunt Syenes,
 Hinc Boreæ currens ad partes flumine pingui
 Fertilis Ægypti terras fecundat opimas,
 Septenóque ferit Pellæum gurgite pontum.
 Non alius tantum fluuiorum ditat harenas,
 Atque trahens limum cõplectitur vberem campos.
 Hiclaris Libyen Afix determinat oris,
 Hæc ortus cernit, videt Austros illa calentes.
 Hunc habitant iuxta sapientum corda virorum,
 Disposuere vias qui vitæ mente potenti,
 Et primi dederant sulcos & semina terris,
 O liquos solis tractantes pectore cursus.
 Horum telluris fines nunc carmine dicam,

Et formam

ORBIS AMBITVS.

Et formã celebrat quam gloria magna per orbẽ.
 Hæc igitur latis diffusa patescit in aruis,
 Fertilis & superans alias pinguedine glebæ.
 Marginibus laterum formatur at vndique ternis:
 Lata quidem Boreæ sub littore tenditur oris,
 Aft ortus angusta petit, summamque Syenem,
 Quam celsi mediam montes vtrinque coercunt,
 Irrigui per quam descendunt flumina Nili.
 Hanc habitant homines multi, pariterque opulenti,
 Qui veteris claræque colunt sub mœnia Thebes,
 Quam perhibent centum portas habuisse priores,
 Filius Auroræ Memnon quâ regna tenebat.
 Hic sunt & septem mediis in finibus vrbes,
 Quas celebrat totum discurrens fama per orbem,
 Et quicumque maris viuunt prope littora vasta,
 Quâ lacus est ingens liquidæ Serbonidos vndæ.
 Ad cuius Zephyrû Macedum sunt mœnia regis,
 Et pharos Idothæes scopuli Pallenidis alti.
 Põst vrbs sub Casio Pelusi vergit ad ortus,
 Nauigiis populus duris quam possidet aptus.
 Non tamen est Libyes ponendus finibus iste,
 Scilicet Eoas Nili qui continet oras,
 Nili quem circum floret mirabilis arbor,
 Extinguitque sitim pomo, cui nomen adipfos.
 Hæc facies Libyes, hic claudit terminus illam.
 Sunt tamen hic aliæ gentes, quæ littore summo
 Tethyos, aut mediis habitant telluris in aruis,
 Et gratas circum ripas Tritonidis vndæ.
 Hic lapis est Heliotropius qui nomine vero

Dicitur: inuertit radios nam solis in vnda,
 Si quis eum fusa labris immergat ahenis,
 Sanguineique rubens resplendet luce coloris,
 Purior at soli renitet nudarus ab vndis.

Si placet Europes quoque me nūc dicere formā,
 Haud taceā: similis Libyę est, sed vergit ad Arctos,
 Finibus & pariter distentis pergit ad ortus.
 Linea nanque A sic similis disiungit vtranque:
 Hęc Notias spectat, partes Aquilonis at illa.
 Ast ambas vnam si terras esse putemus,
 Assimulent conum laterum compagibus equis,
 Cuius ad occasus est summum, lata sub ortu.
 Sic Europa tibi facili dignoscitur arte.
 Ad cuius summum prope metas Herculis alti
 Magnanimę gentes, dederat queis nomen Iberus.
 Ad spatium multum terrarum rura colentes,
 Oceanum Boreo contingunt frigore durum,
 Scrutanturque decus pulchrum sapientibus auri,
 Quos tamen haud maculat præfens, nec deiicit ab-
 Quā sunt Germani bellaces, atque Britāni. (sens.
 Saltibus Hercyniis Germania subiacet atrox.
 Hęc tergo similis taurino dicitur esse,
 Et pascit volucres, mirum, fulgentibus alis,
 Queis ducibus noctu cernuntur flexa viarum.
 Pyrrhenes sequitur mons, post hunc Celtica tellus,
 Eridani fontis contingens rauca fluenta.
 Hic Phaëtonta suum charæ luxere sorores:
 Hic electra legunt alnis stillantia Celta,
 Succina quę memorant mellis viniue colore,

Quæ paleas rapiunt tractu, frondésque caducas.
 Post hos Tyrreni, quos iuxta solis ab ortu
 Incipiunt Alpes, quibus exit gurgite vasto
 Oceani rumpens glacialis littora Rhenus.
 Hunc prope confurgit fons Istri flumine longo,
 Qui poscens ortum, Euxini percurrit in vndas,
 Irriguam Peucen amplexus gurgite quino.
 Cuius in Arctoas est partes barbara tellus,
 Innumeras gentes gremio complexa reducto:
 Cui finem faciunt Mæotidis ostia vastæ.
 Hinc sunt Germani; truces, & Sarmata bellax,
 Atque Getæ, necnon Bastarnæ semina gentis,
 Dacorumq; manus, & Martia pectora Alani,
 Atque *σπόμιον* Tauri retinentes fortis Achilli
 Angustum & longum, Mæotidis ostia iuxta.
 Hos equites supra celeres funduntur Alani,
 Atq; Melanchlênûm populus metuendus in arcu.
 Post Hippemolgi sunt, Hippopodésq; potentes,
 Atque Geloni cum Neuris, pictique Agathyrsi,
 Hic ubi descendit porrecta Borysthenis vnda,
 Euxinûmq; subit *χρῆς* prope tracta *μέτρωπον*.
 E regione iacet locus hic Symplegados arctæ.
 Hic sunt Aldesci quoque Panticapique fluenta.
 Diuidui currunt Rhiphæis montibus ambo,
 Immiscent quâ se ponti glacialis vndis.
 Nascitur electrum præfulgens luce nitenti,
 Mense solet primo qualis splendescere luna.
 Hos adamantina legunt iuxta argentes Agathyrsi.
 Tot dirimit gentes Aquilonis partibus Ister.

Huius ad Australes terras Gerthæ que feroces,
 Noricique colunt bellaces, Pannonique,
 Et Myfi Thracum Boreis in finibus orti,
 In quorum terris, quas Ponti perfluit vnda,
 Ignipotens oleo commixto gignitur herba,
 Medica cui nomen, cuius compescere flammâs
 Si quis aqua cupiat, plus ignem pascit in illa:
 Pulveris hunc iactus potis est extinguere solus.
 Thraces arant post hos latissima rura tenentes,
 Quæ tortens stringit finitque Propontidis vnda,
 Atque Hellesponti fauces, Ægeus: & altis
 Nascitur hic scopulis Pallenés gemma refulgens,
 Asterium perhibent: stellis certare putatur,
 Et flammæ similis splendenti lumine lychnis.
 Hi ripas Istri porrectas vndique stringunt.

Europæ reliquas nunc parteis aspice ternas
 Phœbeos vergens quibus eminet illa sub ortus
 Prima est Hispanum quæ frangit littora pontum,
 Altera Tyrrenum quæ pulsat molibus æquor,
 Tertia quæ Graios circumflua gurgite pascit.
 Sed tamen Oceanum contingit Iberica tellus
 Occiduum, Calpen quâ summam sustinet vnam
 Herculis è Stelis. quam supra diues & alta
 Tartesus, Cempsique sedent qui collibus imis
 Pyrrhenes, cælum qui tangit vertice summo.
 Ast ambas intra tellus iacet Ausonidarum,
 Limite quam recto mediam secat Apenninus,
 Qui mons incipiens Boreis ex Alpibus altus
 Infreta Sicaniæ porrectas terminat oras.

Hunc vrbes circum populi gen:ésque frequentâr,
 Quos breuiter retegâ nostro tibi carmine cûctos.
 Tyrrheni primùm fortes, iuxtâque Pelasgi,
 Cyllenes quondam propria qui sede relicta
 Tyrrhenis socias petierunt nauibus arces.
 Hos prope sunt omni superantes laude Latini,
 Quorum per terram discurret in æquora Thybris
 Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam,
 Romam quæ genitrix regû dominatur in orbem.
 Post hos pingue solum sequitur Campania diues:
 Hic vbi Parthenopes domus est castissima frugû
 Fertilis, hanc Pontus propriis exceperat vndis.
 Ad Noton est longè supra Sirenida rupem
 Peuentis Silari gurges spectabile flumen.
 Hunc habitant prope Lucani Brutique coloni
 Ad Leucopetram longissima rura tenentes.
 Hinc est ad Boreâ Zephyri quæ summa vocatur,
 Sub qua sunt Locri celeres, qui tempore prisco,
 Illuc reginam propriam venere secuti,
 Aufoniâque tenet, quâ currit flumen Alecis.
 Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotónque
 Quam pulcher gratam præterfluit Æsarus urbem.
 Vtcrius pergens hinc templa Lacinia cernes.
 Post hæc est Sybaris, perit quæ numinis ira,
 Præponens hominum tumulos cælestibus aris,
 Ponere qui prisca ausi certamina soli.
 Samnitis medio complectitur Itala tellus
 In gremio, Marfosq; simul. tunc deinde Tarétum
 Tangitur æquoribus, quod muniuere Lacones.

Continuò Calabræ telluris rura sequuntur,
 Vsq̄ue Hyrij summam se tendit Iapygis ora,
 Quâ salis Adriaci trahitur vastissimus æstus,
 Atque sinum penetrâs Aquileium colligit vndas.
 Alta Tegestræon postremæ mœnia terræ,
 Quâ sinus Ionius finitur gurgite lasso.
 Hi sunt Ausoniæ populi, gentésque potentes.

Flexilis hinc pontus conuertens vergit ad ortus
 Atque Liburnorum terras Hyllísque feroces,
 Bulimeon pariter præstringens littora currit,
 Et venit Illyrias latè porrectus ad arces,
 Quas tollunt montes excelsa Ceraunia summas.
 Cernitur hîc tumulus qui Cadmi dicitur esse
 Harmoniæque simul. nanque hic serpentibus illi
 Corpora post tempus longum mutasse feruntur
 In senio, postquam patriam Thebâsq; relinquunt:
 Hinc illos aliud posuerunt numina monstrum:
 Nanque duo tumuli concurrunt peste futura,
 Significant quoties sæuissîma damna colonis.
 Hæc regio fontem mirandæ concipit vndæ
 Quem meritò veteres dixerunt nomine sacrum:
 Nam gelidus superat cunctarum frigus aquarum,
 Accensasq; faces si quis prope duxerit vndam
 Extinguit flammâs, recipit sed rursus easdem,
 Admoueat dextra cum extinctam lampada fonti.
 Sed supra Thracen, quâq; Oricon accipit Austros,
 Principium terræ doctissîma Græcia sumit,
 Ascendens multum, geminatôq; æquore cincta
 Ægæo Siculôque, mouent quâ flamina venti

Diuersi: Siculum Zephyrus tenet, Eurus ad altum
 Ægæum. sequitur Pelopis post insula lata
 Consimilis folio platani, quod muris acutam
 Æquiparat caudam, cuius iacet Isthmos imago
 Hellados ad Boream sibimet confinia iungens.
 Latior at tellus folium ceu flexile circum
 Cingitur æquorib⁹ Zephyrūq; Triphyllidis arua
 Excipiunt, per quam descendit flumine pulchro
 Alpheus qui Messeni discinditur vndis
 Eurotæ: terris ambo nascuntur A seis,
 Hic tamen Eleos, at diuidit ille Laonas.
 Hic mediis habitant latæ telluris in aruis
 Arcades Apidanees sub scopulos Erymanthi
 Quâ Melas atque Crathis fluuij, quâ currit saon,
 Tenditur atque vetus quâ longo gurgite Ladon.
 Hic merulos perhibent albos, mirabile dictu:
 Hic nasci linum, qui tacto accensus ab igni
 Extingui nequitur, quem Graij nomine vero
 Asbestum memorant, ferri nitet ille colore.
 Iuxta est Argiuūm tellus, pariterque Laconum,
 Ortus Argiui, verguntq; Lacones ad Austros.
 Æquoribus geminis Isthmos pulsatur vtrinque.
 Hoc Ephyrê cōtra est, Zephyrus sed verberat, illud
 Eurus, in immēsum quâ mergitur vnda profundū,
 Nomine quam Danaï dixere Saronida prisco.
 Attica sed tellus post Isthmon solis ad ortum est.
 Hinc Orithyam Boreas rapuisse puellam
 Traditur: hinc Iliissos aquis deuoluitur amnis.
Bœotūm sequitur finis, quâ dicitur vnda

Esse potestatis diuersæ: nanque du obus
 Fluminibus vertit veruecum lana colorem:
 Hoc fuscatur niueas, hoc albat gurgite nigras.
 Locridis inde solum sequitur regionis, & ora
 Thessalis, & tellus Macedum cum mœnibus altis.
 Sub cuius scopulos tangentes vertice cælum
 Speluncæ veteris seruant insignia cladis.
 Finibus in mediis terrarum nanque videntur
 Ostrea muricibus siccata latentibus esse,
 Diluuium latebras dederat quod piscibus illas.
 Concipit & parithic naturæ munere gemmam,
 Quam Pæanthen perhibent: prægnantibus ista
 Auxilium confert facilis releuamine partus.
 Cernitur hinc niueas attollens vertice rupes
 Æmus Threicius, quem contra tenditur agris
 Ad Zephyrum regio Dodones lata feracis.
 Ad cuius Notias partes sub rupe Aracynthi
 Ætolæ gentis sunt belli laude potentis
 Campi, quos medios Acheloia perferat vnda,
 Et mare Trinacrium perumpit Echinidas intra.
 Regna Cephallenæ prope sunt sapientis Vlysi.
 Ista Galaçtiten ripis ostendit in altis:
 Vberibus prodest, nec non infantibus idem,
 Et si quis terat hunc, albescit lacte liquefcens.
 Hunc fluuium iuxta præclaros solis ad ortus
 Phocis ad Arctoos ventos extenditur ingens,
 Donec contingat calida ostia Thermopylarum
 Sub iuga Parnassi Cephissos gurgite magno,
 Quam mediâ dirimit, descendens murmure vasto

Qua

Quâ téplum Phœbi memorabile, Delphica sedes.
 Nunc magno nobis sunt insulæ ore canendæ,
 Quas homines toto disperfas æquore cernunt.
 Est igitur ponto tellus circumflua prima,
 Cui nomen Gadis: Stelas hæc Herculis inter
 A Tyriis colitur Cotinusa vocata vetustis.
 Continuóque iacent Gymnesiæ, has Balearas
 Romani memorant. hinc frágitur æquore Ebusos,
 Sardinia post quam pelago circumflua tellus
 Fontibus è liquidis præbet miracula mundo,
 Quòd sanant ægros, pandunt, damnántq; nefando
 Periuros furto, quos tacto flumine cæcant.
 Post quam non longè cernuntur littora Cyrni,
 Corsida quam pariter geminato nomine dicunt,
 Hanc solam perhibêt Catochiten gignere terram.
 Corporibus lapis hic, ceu glutine tectus adhæret.
 Nulla tamen tellus altissima robora sylua
 Sic habili generat. dehinc rupes Æolidarum,
 Quas septé numero perhibent cognomine Plotas,
 Quippe viam ratibus pelago dant vndique vasto.
 Trinacriæ post has moles distenditur ampla
 Cardinibus ternis laterum quam terminat actus
 Procurrens Pachyno longè, claustrisque Pelori,
 Exterrénisque rates Lilybæi cautibus aspris.
 Eminent ad Zephyrú Lilybe, Pachynúsq; sub ortū:
 Aspicit Ausoniam Boreæque Pelorus ad axes,
 Quâ mare vix superant, haud equum mille periclis
 Angustum rapido quòd frangit gurgite saxa.
 Traditur hic pelagi disruptas viribus olim

Excepisse fretum terras cogente ruina.
 Plurima sunt istic totum memoranda per orbem:
 Dianæ fons est, Camerina gignitur vnda,
 Quem si quis manibus non castis hauserit vnquã,
 Latifico tristis non miscet pocula Baccho.
 Hęc eadem montem, mirandam sustinet Ætnam,
 Vertice qui summo rigida niue temperat ignem,
 Nec superat flammæ frigus, nec frigora flammæ.
 At salis hic Agragas miracula possidet vnus,
 Naturas in quo proprias mutare videtur
 Ignis & vnda: salem nãque illum soluere flamma,
 Vnda solet crepitus illi coniuncta mouere.
 Hic & Halesinus fons est mitissimus vndis,
 Tibia quem extollit cantu, saltare putatur
 Musicus, & ripis lætans excurrere plenis.
 Cernitur egregius lapis hic, cui nomen Achates
 Hoc dederat fluuius, cuius generatur ad vndas.
 Hanc simulachra vides venis ostēdere gemmam.
 Æquoris at Siculi, quod vastis funditur vndis,
 Ad Noton est pontus Libyæ, Syrtisque vadosa
 Maior, at vltius si pergas, cerne minorem,
 Occiduam, iuxta quam Meninx insula fulget,
 Et Cercinna simul Libycæ statione parentes:
 Adria quas penetrat, venias si parte sinistra,
 Atque legas Calabrum litus, tunc insula magni
 Ostendit sese Diomedis nomine dicta,
 Quo profugus quondam victor concesserat ille
 Coniugis incestæ per fraudes Ægialix.
 Ionium pergens Absyrtidas æquor ad ortus

Circuit, has olim Colchi tenuere feroces,
 Lassi dum frustra Medæ furta sequuntur.
 Continuò post hæc Liburnidas aspicias altas.
 Ad Notias partes hinc sæua Ceraunia nautis,
 Insulæ Ambraciæ contrà cernuntur in alto,
 Et Corcyra potens, Ithaces atque aspera tellus,
 Et quas oblimat riuus Acheloius amnis,
 Flumine torrenti præcelsam Chalcida linquens.
 Sed multæ Amnisi Boreæ sub parte videntur,
 Ægylæque, inde Cythera, Calabria dura colonis.
 Ad Notias vergit sed Carpathus, hæc ppe Crete
 Pinguis, & vmbrosis extendens collibus Idam,
 Ante ortus solis perhibent quam fulgere sole.
 Gignitur hîc halimos, quã si quis mordeat herbã,
 Compescit dånúmque famis, rabiémque diurnã.
 At Rhodos Ægyptum contra iacet insula diues:
 Nubila ab hac nunquam verterunt lumina solis:
 Nam purus charæ potitur telluris ad ortus.
 Posthac sunt ternę circa Patareide summa,
 Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
 Suniados contrà, quâ summum rupis, Abantas
 Supra, sunt Salamis, necnon Ægina, sed ortus
 Cernentem Cyprium pontus Pamphylius ambit,
 Nec procul est Arados Phœnices equore cincta.
 Ægæi verò diuersis partibus alti
 Ad fauces arctas multę sunt: Sestos, Abydos,
 Confines Asię dextra, Europésque sinistra,
 Ad Boream quę se pertendunt ordine longo.
 Europes Macris contingit Abantias oram,

Et celsa Scyrus, Peparëthus, sacrâque Lemnos,
 Fertilis atq; Thasos, simul Imbros, post Corybātū
 Mœnibus antiquis Samothracia cernitur alta.
 Ast Afix partem, quâ tangunt æquora primam
 Delon circundant. has dicunt Cycladas esse.
 Continuò Sporadas ceu stellas aspicias almas,
 Ionidâsque simul, quas inter Caunus & altæ
 Sunt Samus atque Chius celebratæ nomine claro.
 Æolicæ post & Lesbos, Tenedúsque sequuntur:
 Et sinus inde Melas Helles prorumpit in æquor.
 Pãditur hinc pelagus, tumidâq; Propõtide feruet.
 Ad Boream, saxísque viget Proconesus in illa.
 Est etiam leuis Euxini in partibus vna,
 Quã *λβκλω* perhibêt, aduersâ Borysthenis amnis,
 Pascit aues quoniam multas candore niuali.
 Hîc animas perhibent heroum laude potentes
 Degere securas virtutis munere pulchro.
 Cimmerium rectâ sed si quis Bosphoron ibit,
 Cernitur hinc dextra vastæ Mæotidis vnda
 Insula mole grauis trans Alopecea lata
 Postquam Phænagoren, Hermonassamq; nepotes
 Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
 Insulæ hæ celebres Pelagi sunt nomine claro:
 Ast alias refluxum circundat Tethyos æquor,
 Quarum demonstrum positum regionis ad oras.
 Æthiopes habitant Erythiam pectore iusti
 Atlantem iuxta longæui: scilicet illos
 Macrobios Græci dixerunt: finibus olim
 Venit Hyperboreis quæ gens post fata perempti

Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
 Sed summam contra, sacrum cognomine dicunt
 Quam caput Europæ, sunt stanni pondere plenæ
 Hesperides, populus tenuit quas fortis Iberi.
 Ast aliæ Oceani iuxta Boreotidas actas
 Sunt geminæ, Rheniq; Britannides ostia cernunt.
 Hic etenim lasso perumpit Tethya cursu.
 Has tamé haud habeat spatium superare per orbem
 Insula, perfulget nigro splendore Gagates
 Hic lapis, ardescens haustu perfusus aquarum,
 Ast oleo perdens flammam, mirabile visu:
 Attritus rapit hic teneras ceu succina frondes.
 Nescidum spatium nec distant littora longo,
 In quibus vxores Amniti Bacchica sacra
 Concelebrant hederæ foliis tectæq; corymbis:
 Non sic Bistonides Absynthi ad flumina Thraces
 Exertis celebrant clamoribus *ἄεθ' ἰώτιον*,
 Non sic, prærupto quâ currit gurgite Ganges,
 Indi solennes epulas peragunt Dionysio.
 Oceani tranans hic nauibus æquor apertum
 Ad Thulen venies, quæ nocte dièque relucet
 Titanis radiis, cum curru scandit ad axes
 Signiferi Boreas succendens lampade partes.
 At nauem pelago flectenti Aquilonis ab oris,
 Ad solem calido referentem lumen ab ortu
 Aurea spectetur tibi pinguibus insula glebis.
 Hinc tepidos proram cōuertens nauis ad Austros,
 Taprobané venies, generat quæ magna elephātes
 Per fines Asiæ iacet hæc sub sidere Cancri,

Littoribus cuius saliant densissima cete
 Quæ pascit vastum mare rubrum, montibus æqua,
 Tenditur horribilis quorum per terga, per armos
 Spina ferens cladem fatumque sub ore feroci:
 Quippe solent pariter nauem sorbere virósque.
 Nā malatā pelagus quàm terra mœrētibus offert.
 Vtlerius pergas si post Carmanida summam,
 Ogyris occurrat, quā dicitur esse sepulchrum
 Regis Erythrai, dederat qui nomina ponto.
 Persicus inde sinus penetratur, & Icaron offert
 Insula, quæ fertur nimium placare Dianam.
 Tot sunt ingentes quas cingit Tethyos vnda,
 Insulæ: ast aliæ diuersis partibus orbis
 Dispersæ plures, fama latuere, minores,
 Auris difficiles, nautis vel portubus aptæ,
 Quarū non facile est mihi promere nomina versu.
 Ast Asiæ fines amborum linea monstrat
 Et formam contra positarum in imagine coni.
 Paulatim trahitur tamen hæc Orientis ad oras,
 Oceanus Stelas Bacchi quā tangere fertur
 Finibus Indorum postremis, gurgite torrens
 Quā Ganges liquido Nyssæos irrigat agros:
 Non tamen est spatium similis telluris apertæ.
 Scilicet ambabus penetrabilis vnus in illis
 Finditur Oceani sinus, & determinat ambas.
 Ast Asiæ gremio triplex mare confluit vndis,
 Hyrcanum pariter, Persum simul, atque Sabæum:
 Hæc Noton, at Boreos Hyrcanum vergit ad axes,
 Gurgitis Euxini vicinum: multa virorum

Milia quod circum degunt per littora ponti.
 Amborum medius campis discernitur Isthmos.
 Ast Asiam qui mons excelsus diuidit omnem,
 Incipit à mediis terræ Pamphylidis oris,
 Et longis sese spatiis producit ad Indos,
 Nunc obliqua means, nunc recto limite currens,
 Vertice quæ toruo perhibet cognomine Taurum:
 Cornua nam summus scopulis imitatur acutis,
 Multifidusque suos huc colles spargit & illuc.
 Ex hoc innumeri descendunt fontibus amnes
 In partes Euri, Zephyri, Boreæq;, vel Austri.
 Quis memorare queat fluuiorum nomina cuncta?
 Non tamen est vnum montis cognomen vbiq;
 Sed varij flexus variantur nomine multo:
 Singula sed propriis sunt nomina nota colonis.

Nunc igitur gentes illum populosq; tenenteis
 Quæ celebres memorem? sed felix numen adesto.
 Mæotæ primi tangunt Mæotidis vndas,
 Sauromatæq; truces, gens aspera Martis in armis,
 Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim:
 Sauromatis mixtæ quæ Thermodonte relicto
 Ingentes genuere viros, belloque potentes,
 Innumeras habitant qui syluas, gurgite vasto.
 Inter quas Tanais Mæotidis intima pulsat,
 Europen fluuio dirimens Asiãque reflexo,
 Europen Zephyris, Asiam sub partibus ortus:
 Caucaisis exit cuius fons montibus altis
 Murmure cum vasto Scythiæ per plana refusus.
 Hunc tamen immenso torrentem flumine vertit.

In glaciem Boreas horrendo flamine sæuus.
 Heu miseris homines, habitant qui finibus illis,
 Aëre damnati tristi, nimirumque rigore,
 Quo pereunt pecudes pariter populique virorum,
 Ni propere linquant sua rura furentibus Euris.
 Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum,
 Cui sunt vicini Sindi quoque, Cimmericique,
 Post hos Cercetij: iuxta quos Axenus altis
 Fluctuat æquoribus, nec non Oretæque feroces,
 Et qui Troianæ post prælia gentis Achæi
 A Scalaphiregis victricia signa sequentes,
 Dispulsi ventis istas venerunt sub oras.
 Post hos Heniochi genuit quos Græcia tellus,
 Et Zygij iuxta viuunt regione sub vna,
 Intima sed Ponti, post fines Tyndaridarum,
 Ægypto missi Colchi tenuere coloni,
 Caucasij montis prope collem, & Caspia Ponti
 Littora, quâ celeres descendunt Phasidos vnda,
 Circæoque secant campos, atque æquora Ponti:
 Nascitur Armenij fluuius qui vertice montis,
 Ad cuius partes Boreas & solis ad ortus,
 Euxinum dirimens, & Caspia littora latè,
 Diffusus spatium per longum panditur Isthmos:
 Quem iuxta terras habitant Orientis Iberes,
 Pyrrhenes quondam celsò qui monte relicto
 Huc aduenerunt Hyrcanis bella ferentes.
 Hic Camaritarum gens est charissima Baccho.
 Fluctibus hanc propter perstruxit Caspius æstus,
 Vndique quem tereti concludit margine tellus.

Sed mare non valeat tribus illud mensibus vlla,
 Scilicet immensum, nauis transire profundo.
 Non tamen exacuit pars vna sub axibus æquor,
 Quâ tractim refugæ miscetur Tethyos vndæ.
 Multa quidem generat viuismiracula rerum:
 Gignit enim egregiam crystalli pondere gemmâ,
 Atque malos lemures quod pellit, munus iaspis,
 Nocturni manes fugitant quem membra tuetem.
 Hoc igitur pelagus quæ gentes vndique cingunt,
 Incipiens numerem primis Aquilonis ab oris,
 Quæ vergût Zephyro, quas Caspia littora claudût.
 Primi sunt Scythiæ populi Saturnia iuxta
 Æquora viuentes, Hyrcanique ostia ponti.
 Quos supra Grypes, ditissima rura smaragdo,
 Qualem non alius terrarum possidet orbis:
 Atque aurum sibi met defendunt pondere puro.
 Omnia sed duri superans audacia lucri,
 Aduersus volucres heu commouet arma virorû.
 Prælia nam faciunt Arismapi grypibus hostes.
 Hic & crystalli pellucet maxima moles.
 Hinc Vnnus sequitur, post fortis Caspia proles.
 Hinc sunt Albani bellaces Marte feroci,
 Vnde canes nati superant genus omne ferarum.
 Magnus Alexander missum sibi viderat inde
 Victorem barrique canem, rabidique leonis.
 Post hos calcantes durissima rura Cadusi
 Et prope sunt Mardi, sequiturque Hyrcania plebes,
 Hinc A pyri, per quos Mardus deuoluitur amnis:
 Dercebius bibit hunc præter Baétrusque fluentem,

Per quos Hyrcanum currens descendit in æquor.
 Sed Bactri mediis habitant telluris in aruis,
 Parnessum latè prope montem rura tenentes.
 Dercebij verò sub Caspia littora vergunt.
 Post hos Massagetæ, trās flumen Axis ad ortum,
 Hospitibus sæui cunctis, bellóque feroces.
 Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt,
 Sed lac commixtum potāt cum sanguine equino.
 Hos iuxta ad Boream vergit Chorasmia proles:
 Sugdias hãc sequitur, rapidus quam diuidit Cxus,
 Emodum montem qui linquens Caspida rumpit.
 Inde Sacæ nimium certis gens mira sagittis,
 Flumen Iaxartem iuxta quibus arua coluntur,
 Et Tochari, Phruriq; & proles barbara Serum.
 Illis nulla bouum, pecoris nec pascua cura,
 Vestibus vtuntur texunt quas floribus ipsis,
 Quos tenuant lectos discretis finibus illi.
 Ast alia Scythiæ gens est extrema per arua,
 Quos prope sunt tristes ventis & frigore terræ:
 Nanque niues semper pulsant has grandine mixtę.
 Caspius his populis lustratur pontus & oris.
 Aspice post Colchos nũc, & post Phasidis vndas,
 Occasum versus populos in littore ponti
 Euxini: damus hos vsque ad Chalcedonis ora,
 Bosphorus angustat scopulis quæ Thracius vrgēs:
 Byzares primi, quos iuxta terra Bechirũm.
 Macrones post hos pariter Philyrésq; sequuntur,
 Mossynique domos præbent queis lignea tecta,
 Turribus ar boreis habitantes, vnde vocantur.

Hinc pecorum est diues nimirum gens Tibarenū.
 Hanc prope sunt Chalybes, durissima rura colētes,
 Quos labor exercet sæuus, ferrique metalla.
 Vicinos istis campos, terrámque patentem
 Assyrij complent populi, qua gurgite vasto
 Inter Amazonidas Thermodon martius amnis,
 Armenium linquens montem, descēdit in æquor.
 Huc quondam Afopi deuenit alumna Sinope,
 Ex qua cognomen cœperunt mœnia clara.
 Illius fluuij rigidas prope frigore ripas
 Inuenies lapidem crysalli pondere puro
 Consimilemq; gelu, nec non splendore nitenti.
 Gemma micans illic perlucet iaspidis albæ.
 Iris continuò liquidus percurrit in æquor.
 Pòst Halys est fluuius, Boreæ qui currit in oras,
 Atq; Carambidis irrumpit prope littora pontum,
 Armeniis primas qui montibus accipit vndas.
 Paphlagones post hos, Mariandyniq; sequuntur,
 Bithynique, viri pinguisima rura colentes,
 Quâ Rhebas pulcher gratissima flumina voluit,
 Rhebas qui rapidi decurrit ad ostia Ponti.
 Nam prius exposita Scythicæ sunt semina gentis.
 Nunc Asiæ regio contingens littora nobis
 Dicatur: partes calidas decurrit ad Austri,
 Atque Hellepontum transit, Syriæq; recessus
 Poscit, & Arrabiam, quæ florent vberè terræ.
 Sunt Chalcedonij primi post ostia Ponti,
 Mœnia Byzanti qui cernunt optima contra,
 Romanisq; piè regnis dominantia mundo.

Bebrycij post hos, & Mysia montibus alta,
 Quâ Cius egregia decurrens murmurat vnda,
 Quâ nymphas comitē perhibent rapuisse potentis
 Alcida, puerum tristissima fata gementis.
 Hinc Helle spoutum pertenditur angulus ingens,
 Quâ breuior Phrygiæ pars est: nam latior intus
 Sangarij ripis fluuij vicina rapacis,
 Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus.
 Altera ad occasus, altæ sub montibus Ida,
 Altera quæ cecidit præclaro nomine terra,
 Ad Xanthi liquidas, necnon Simoëntis ad vndas.
 Post hæc Æoliæ tellus præ tenditur oræ,
 Fluctibus Ægæi primis quæ tunditur alti.
 Inde tenet terras pelagus prope, sanguis Ionum
 Per quas Mæander pinguis descendit in æquor,
 Inter Miletum currens, latamque Prienem.
 Ad latus istorum Boreum sunt mœnia clara,
 Vrbs Ephesus, claudit quam grato littore pontus.
 Post has Mæoniæ tellus, quæ vergit ad ortus,
 Et Tmoli colles, fluuius quibus aurifer exit
 Pactolus, cuius prope ripas tempore verno
 Si sedeas, dulci capiaris pectora cantu
 Cygnorum, pascunt quos herbæ flumina circum:
 Nam florent Asia per campos plurima prata:
 Sed magis ad fluuium Mæandri gurgite miti,
 Quem iuxta voluens se murmurat vnda Caystri.
 Post hos sunt Lycij, quos Xanthus diuidit amnis
 Ad mare vergentes, qui Tauri cornua cernunt,
 Vsq; ad Paphylos, perhibent quæ nomine Cragū.

Illic aspicias Aſpendum, mœnia cuius
 Eurymedon amnis radit vicina profundo.
 Continuoq̄; iacent aliæ Pamphyliides vrbes
 Corycus Pergeq̄; calens, & celsa Phafelis.
 Hos ſupra mediis habitant telluris in aruis,
 Ad partes ortus gens dura Lycaones armis.
 Poſt hos Piſidum pinguiſſima rura coluntur
 Termeffus, Lyrbe, nec non clariffima Selge,
 Gentis Amyclæ pulcherrima mœnia quondam.
 Hinc ſinuseſt longus Cilicum, qui vergit ad ortus,
 Euxini penetrans vicinas æquoris oras,
 Hunc Aſiæ perhibent anguſtis partibus eſſe:
 Cui tamen immenſo fluuij ſe gurgite miſcent
 Per longum Pyramus ſpatium Pinarúſq; voluti,
 Flexilis & Cydnus dirimit qui flumine Tarſon,
 Cui poſuit nomen audacia Bellerophontis,
 Quando Meduſeum valuit frenare caballum,
 Atque in equo voluci per ſublimem æra ferri.
 Hinc Aſiæ Cilicum ſunt celiſis mœnibus vrbes,
 Lyrneſſus Malloſq̄; ſimul vicina profundo,
 Atque Soli medio terrarum ſine locati.
 Commagena dehinc regio, Syriaq̄; ſequuntur
 Vrbes diſpoſitæ per longi littora flexus.
 Nam Caſij montis quâ prominēt ora per æquor
 Vergit in occaſus diſfuſis tractibus vnda.
 Nunc reliquas Aſiæ partes tibi carmine pandam,
 Quadrati lateris quâ clauditur vndique forma,
 Et ſpatiis campos longis protendit in ortum.
 Scis etenim memorafſe tibi, quod collibus altis

Per totam mediis mons ingens tenditur aëtu,
 Quod fines Afix nigros producit ad Indos:
 Hoc esto laterum Boreum tibi, Nilus at oras
 Hesperias finit, sed Tethys solis ab ortu
 Indica cōcludit, Rubrū mare terminat Austrum.
 Aspice nunc igitur dum ad finem versibus ortus
 Peruenio, retgens tibi veris omnia rebus,
 Incipiens Syriæ à terris, qua parte reliqui:
 Quæ pelagus supra, sub sole, m' vergit ad Austros,
 Urbibus & multis habitatur, nomine prisco
 Quæ caua vulgatur, quã *κσίλιω* nomine Græco
 Dixerunt veteres, media est quia collibus altis:
 Ast humilem Libanus claudit protētus in ortum,
 Occasumq; petens Casius, multísque virorum
 Incolitur populis locupletibus alma diremptis.
 Nanque alij mediis habitant telluris in aruis,
 Hos Syrios propriè perhibent: sed littora iuxta
 Phœnices viuunt veteri cognomine dicti.
 Quos misit quondã mare Rubrū laudibus auctos,
 Chaldæo nimium decoratam sanguine gentem,
 Arcanísque dei celebratam legibus vnã:
 Quòd pelagus primi tentantes nauibus altis,
 Dissiunctas gentes docuerunt iungere mercem:
 Et primi stellis numeros noménque dedere,
 Atque oculis (mirum) voces sentire figuris.
 Hi muros Iopes, Gazamq; & Elaida complent,
 Antiquamq; Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
 Vicinãque mari Byblin, Sidonãq; pulchram,
 Quam iuxta liquido Bostrenus gurgite currit:

Et pinguem Tripolin, necnon Orthosida, sacram
 Laodicen pariter positam prope littus amœnum,
 Et Posidi turres, & Daphnes optima tempe.
 Hic etiam Antiochus nomen dedit Antiocheæ.
 Terrarum mediis Apameæ mœnia clara,
 Ad cuius partes eoas currit Orontes,
 Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.
 Hæc omnis pinguis tellus est vberè laxa,
 Arboribus pariter, pecorìque, & commoda viti.
 Ad cuius fines veniens, quos terminat Auster,
 Arrabij cernes extremi littora ponti,
 Qui Syriam medius disternat, Arrabiámque,
 Et tangit vergens Orientem versus Elanos.
 Diues Arabs post quos latissima possidet arua,
 Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Persico
 Arrabióque, ferit Zephyrus quod flamine sæuo:
 Persica nam flatus eoi littora turbant,
 Ora sed hæc Austro tendit subiecta per ortus.
 Fluctibus Oceani pulsatur & vndique Rubri.
 Hanc quoque describam tenui ratione recensens:
 Pascit nam populos felices diuite terra,
 Floribus & variis miracula præbet odoris.
 Nanque thyo, mirrháq; viget cum thuris odore,
 Et cassia, necnon & cannæ dulcis odore.
 Cinnama præterea iucundæ naribus auræ
 Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
 Vestibus auratis quare gens vititur illa.
 His pueros seruans Molochites splendet harenis,
 Androdaniásque lapis compescens pectoris iras.

Sed Libani montis sunt post decliua primi
 Felices opibus Nabatæi nomine dicti.
 Chalbasi post hos atq; Agrees, inde propinquat
 Chatramis, atq; Sacæ contra sunt Persidis æ quor,
 Minnæiq; maris prope Rubri littora viuunt:
 Atque Sabæ post hos, necnon habitant Clerabeni.
 Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.
 Sunt tamen & plures alij: nam maxima tellus
 Trans istam Zephyri sub partes degit Erembum
 Speluncis, genus infelix & rebus egenum:
 Qui solis radiis nigrescunt corpus adusti,
 Dispersiq; dolent lustrantes more ferarum,
 Non Arabis similes opulentis, scilicet æqua
 Omnibus esse potest nūquam fortuna bonorura.
 Post Libani montis populi sunt solis ad ortus
 Alterius Syriæ, quæ tendit ad usque Sinopen:
 Cappadoces mediis habitant in finibus, huius
 Terminus Assyrios, sed claudit Ponticus ille
 Thermodon, pelagi quâ pulsat gurgite fluctus.
 Cuius ab Eoo decurrit limite vastis
 Viribus Euphrates descendens montibus aspris
 Armeniæ, longusq; Noton pertendit, & inde
 Ad solem flexus Babylonis diuidit urbem.
 Littora deinde ruens perrumpit Persidis vndæ
 Extrema fluuij sub parte Teredona radens.
 Huius ad auroam ripis deuoluitur altis
 Tigris, aqua superant quem flumine nulla rapaci,
 Sed tantum superat, quantum vix septimus ortus
 Conficiat pedibus spatij properantibus ire.

Atque

Atque lacum medius Thonites intrat, & exit,
 Nec violatur aqua, quanuis penetrabilis illa,
 Ccyor atque vadis emergens cedit amaris.
 Hoc tamē omne solum fluuius quod cingit vterq;
 Indigenæ populi pro re dixere Medamnem,
 Quod medias amnes hasterras flumine cingunt:
 Agricolis pariter pastoribus atque feracem:
 Vbere nam læto florenti semina cuncta
 Herbarumque thoris & gramina læta virescunt,
 Et variis rami complentur fructibus alti.
 Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.
 Nam peperit multos celsa virtute potentes,
 Atque adeò similes diis immortalibus illos.
 Quam iuxta Armenij pugnāt Aquilonis ad axes,
 Et fortes prope quos sæuit Mauors, Matieni.
 Quos prope concludunt Euphraten collibus altis
 Montes, diuitiis pariter belloque potentes.
 Ad partes Austri Babylon, quam mœnibus olim
 Mirandis posuit, firmisque Semiramis urbem,
 Cuius in arce domum splendens fecerat auro,
 Quam simul argentum variè decorauit, eburq;
 Hoc quoque pingue solū palmarum diuite sylua,
 Quod fert berylli munus pretiosus auro,
 Berylli lapidem liquidum, glaucique coloris,
 Per loca quæ prorsus penetrant Ophietida petram.
 At supra Babylona vides Aquilonis ad oras
 Cissos, Messabatasq;, Chalonitâsque feroces.
 Armenios montes si linquens ibis ad ortus,
 Medica noscetur tibi tellus, cuius ad axes
 Geli sunt Mardique viri simul Atropateni.

Ad Noton inclinant Medorum rura tenentes.
 Medea hinc fugiens dederat cognomina terræ,
 Hinc Medi varios vsus nouere veneni,
 Quorum per multas spatium diffunditur oras:
 Hæc generat Narcisiten oriente sub ipso,
 Qui lapis est fuscus. complēt hanc vndique sylvæ,
 Inter quas homines pecuaria ditia pascunt,
 Caspiadas tangunt portas qui solis ab ortu:
 Rupibus hæc celsis Asiæ sunt claustra potentis.
 Qua via sub Boreâ duplex se scindit, & Austrum.
 Hæc regio Persas, Hyrcanos ducit at illa.
 Sub colles imos habitant, post Caspia claustra,
 Martia gens, Parthi telis arcuque potentes,
 Viuere qui spoliis gaudent raptuque nefando,
 Qua propter bellis homines vexantur in orbe,
 Atque optata perit multo pax sanguine mundi.
 Post hos est Persis circumdata montibus altis,
 Afsiduis florens regnis & diuite censu,
 Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardis.
 Cingitur excelsis hæc vndique collibus omnis,
 Ad vergēs Austros, post Caspia claustra, petensq;
 Quod proprio pelagus celebrat cognomine latū:
 Atque tripartitis habitat finibus illa:
 Nanque colunt alij rigidæ sub partibus Arcti
 Terras quas Medi nemorosis montibus vmbrant:
 Ast alij mediæ viuunt regionis in aruis.
 Littora postremi tangunt Australia Persæ.
 Prima parte Sabæ, mediisq; Pasargada, post hunc
 Tascorum telis habitat gens fortis & arcu,
 Quique tenent populi diuisos Persidis agros.

Annibushæc multis recreatur & vberè pingui.
 Hinc Coros immèsus profunditur, inde Choaspes
 Fonte cadens Indo, qui stringit gurgite Susa:
 In cuius ripis præclarus fulget Achates,
 Pondere cõsimilem què proterit vnda Cyllindris.
 Fertilis hæc tellus fœcundis pascitur auris:
 Nam ventis semper florescunt rura secundis.
 Hæc eadem gemmis nimium decoratur honestis,
 Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
 Te Colithum memorem iusto cognomine dictũ,
 Qui lapides renum tritus potúsque resoluit:
 Myrrhitenq; bonum, nardi cum reddat odorem.
 Hic est Ætites, sonitum cui spiritus addit
 Arcanum crepitans prægnantibus utilis ægris,
 Necnon Pyrites digitos qui strictus adurit,
 Gemmaq; quæ radios emittit candida solis,
 Atque Selenites lunaris imagine lucis,
 Quod decus & minuit proprii splendoris & auget.
 Respice nunc reliquas Asia sub finibus oras.
 Persidis ad pontum Carmani solis ab ortu
 Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
 Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignem.
 Oceanum iuxta radiis propioribus inde
 Est Scythiæ tellus Australis flumen ad Indum,
 Qui ponto rapidus rubro contrarius exit:
 Gurgite nam celeri reclus decurrit ad Austrum,
 Caucasii oriens primum de montibus altis.
 Diuidua cuius Patalene cingitur vnda,
 Separat innumeras & vasto gurgite gentes.
 Ad partes rapidi quâ vergunt lumina solis,

Oritas Aribásque simul liníque Arachotas
 Vtentes chlænis, atque Atraidas, simul omnes
 Parnasi montis sub celsa rupe Arienos
 Nomine communi, qui terras vbere nullo
 Florentes habitant: squallent nam sentibus aspris,
 Curalij lapidem qui rubrum littore carpunt,
 Sapphiríque decus nigri flauíque coloris
 Saxorum cedunt venis ac merce beati.
 Ii quorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,
 Quas primo Titan ascendens lumine cernit,
 Vnde color populis niger est flagrantibus ortus,
 Atque gerunt similis Hyacintho fronte capillos.
 Effodiunt alij terras, auríque metallum:
 Ast alij texunt tenuíssima tegmina lini,
 Vel dentes stringunt elephantis ab ore reuulsos:
 Scrutantur ripis alij torrentibus Imbri
 Berylli gemmas glauci, nitidúmque adamanta.
 Atque aura viridi legitur quæ splendet iaspis,
 Curalijque decus liquidi gratíque topazi,
 Purpureóque amethystos inest suffusa colore.
 Diuitias magnas sic tellus illa ministrat.
 Afsiduíque rigant hanc totam fontibus amnes,
 Arboribúsque viget variis, milióque frequenti,
 Et precio rubræ perfloret arundinis illa.
 Hinc alij superant procero corpore tantum,
 Insiliant vt more equitum, faciles elephantis.
 Ast alii viuunt sapienti pectore nudi,
 Luminibúsque vident rectis, mirabile, solem,
 Et radios oculis & sacra mente retractant,
 Signáque concipiunt arcana luce futuri.

Pfitacus hic viridi decoratus torque rubenti
 Nascitur, humanæ simulat qui verbera linguæ.
 Nunc age te fluuios, montes, formãq; docebo
 Ipsius terræ, populos gentésque beatas.
 Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis
 Obliquátque latus per cunctas linea partes:
 Hesperios fines immanis terminat Indus,
 At Notios pelagus concludit gurgite Rubrum,
 Sed Ganges ortus, at Caucasus excipit Arcton.
 Hanc homines habitant multi ditésque colendam,
 Nominibus variis discreti & finibus amplis.
 Dardanees ripas contingunt fluminis Indi.
 Hic vbi præcipitem scopuli fundunt Acesinem,
 Huncque capax classis veniètem voluit Hydaspes:
 Tertius hos sequitur splendenti gurgite Cophes,
 Toxilus inter quos habitat cum gente Sabarum.
 Hinc Scothri post hos sunt, Peucaléique feroces,
 Gangaridæ que truces, auri qua pondus onustum
 Deuolués Hypanísque trahit, rapidúsque Megarus,
 Quos capit Emodo missos Gangetica monte
 Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis Austros,
 Oceani tangens pelagus sub collibus altis,
 Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
 Vnde locis Graii posterunt nomen Aornin.
 Hic via quæ nomen celebrat Nyssæ Lyæi,
 Cui Stelas dederat victoria finibus illis.
 Hic Tylos est superans vastæ miracula terræ.
 Insula nanque viret cunctis in partibus anni,
 Nec foliis nudat ramos autumnus in illa:
 Assiduè que tenet flores genus arboris omne.

Hic fulget lymphata Adamas qui pectora fanat,
 Et prohibens miseris occulti damna veneni,
 Quem minimè valeat ferrum superare nec ignis:
 Frangitur hircino maceratus sanguine tantum,
 Sed tepido, fractis multis incudibus ante.
 Hic iuxta positus magnetem viribus arceat
 Occultus raptu ferri vel tractibus ante
 Ad motum retrahit defendens robore miro.
 Hic Lychnis lucem simulat splendore lucernæ,
 Hinc meruit nomen præclaro nomine dignum.
 Tot sunt per terras vulgatæ nomine gentes:
 Nam reliquas quæ mens valeat mortalis in orbem
 Dispersas numerare tibi sine numine magno,
 Quod bene disposuit terras pontique profundum,
 Sideribus variis decorans cælestia templa,
 Et multis recreans variisque coloribus arua,
 Munera per populos tribuens diuersa virorum?
 Sed vos terrarum tractus gaudete per æuum,
 Et quæcunque mari circumdatur insula vasto,
 Oceanusq; simul, necnon penetrabilis vnda,
 Quam gremio tellus sinuoso suscipit alma:
 Et montes, fluuij atque lacus, quos continet orbis:
 Nam pelagi partes percurri carmine vastas,
 Et terræ pariter regiones finibus amplis,
 Omnipotès pro quo genitor mihi præmia donet.